

**Audiovisuaalisista mediapalveluista annetun
direktiivin (2007/65/EY)
implementoiminen Suomen lainsäädäntöön
Työryhmän alustava ehdotus**

Tekijät (toimielimestä: toimielimen nimi, puheenjohtaja, sihteeri) AV-mediapalvelujen sääntelytyöryhmä		Julkaisun laji Työryhmämuistio	
Puheenjohtaja: Kristiina Pietikäinen		Toimeksiantaja Liikenne- ja viestintäministeriö	
Sihteeri: Jussi Mäkinen		Toimielimen asettamispäivämäärä 14.1.2008	
Julkaisun nimi Audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin (2007/65/EY) implementoiminen Suomen lainsäädäntöön. Työryhmän alustava ehdotus			
Tiivistelmä Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat antaneet direktiivin audiovisuaalisista mediapalveluista 2007/65/EY (AV-direktiivi), 19 päivänä joulukuuta 2007. Direktiivi muuttaa rajat ylittävistä televisio-toiminnasta annettua neuvoston direktiiviä 89/552/EY (televisiodirektiivi). Direktiivin peruslähtökohdat – alkuperämaan periaate ja minimisääntely – pysyvät ennallaan. Jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiiviä tiukempaa sääntelyä, jos se on yhteisöoikeuden mukaista. Merkittävin yksittäinen muutos on direktiivin soveltamisalan ja alkuperämaan periaatteen laajentaminen televisio-toiminnasta myös tietoverkossa tarjottaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Direktiivissä on sallittu vastiketta vastaan tapahtuva tuotesijoittelu tietyissä ohjelmatyypeissä ja mainosten sijoittelua koskevaa sääntelyä on kevennetty. Direktiivissä on säädetty lähettäjäyritysten oikeudesta ottaa yleisöä merkittävästi kiinnostavista tapahtumista uutisotteita. Lisäksi jäsenvaltioita kannustetaan itse tai yhteissääntelyyn. Työryhmä on alustavassa ehdotuksessaan päätenyt ehdottamaan direktiivin saattamista voimaan pitkälti sellaisenaan. Työryhmä ehdottaa sääntelyn soveltamisalan laajentamista tietoverkoissa tarjottaviin tilattaviin sisältöpalveluihin. Työryhmä ehdottaa tuotesijoittelun sallimista tietyissä ohjelmissa ja mainoskatkojen sääntelyn muuttamista direktiivin mukaiseksi.			
Avainsanat (asiasanat) Televisio, tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut, radio, tuotesijoittelu, mainossääntely			
Muut tiedot Yhteyshenkilö/LVM Jussi Mäkinen			
Sarjan nimi ja numero Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisuja 47/2008		ISSN 1457-7488 (painotuote) 1795-4045 (verkkojulkaisu)	ISBN 978-952-201-645-4 (painotuote) 978-952-201-646-1 (verkkojulkaisu)
Sivumäärä (painotuote) 64	Kieli suomi	Hinta	Luottamuksellisuus julkinen
Jakaja Liikenne- ja viestintäministeriö		Kustantaja Liikenne- ja viestintäministeriö	

Författare (uppgifter om organet: organets namn, ordförande, sekreterare) Arbetsgruppen för regleringen av AV-medietjänster		Typ av publikation Arbetsgruppspromemoria	
Ordförande: Kristiina Pietikäinen		Uppdragsgivare Kommunikationsministeriet	
Sekreterare: Jussi Mäkinen		Datum då organet tillsattes 14.1.2008	
Publikation Arbetsgruppens preliminära förslag om implementering av direktivet om audiovisuella medietjänster (2007/65/EG) i Finlands lagstiftning			
Referat <p>Europaparlamentet och rådet har den 19 december 2007 utfärdat direktiv 2007/65/EG om audiovisuella medietjänster (AV-direktivet). Direktivet ändrar rådets direktiv 89/552/EG om gränsöverskridande televisionsverksamhet (televisiondirektivet). De grundläggande utgångspunkterna – ursprungslandsprincipen och minimiregleringen – bevaras i direktivet. Medlemsstaterna kan tillämpa en strängare reglering om den står i samklang med gemenskapsrätten.</p> <p>Den mest betydande enskilda ändringen är att tillämpningsområdet för direktivet och ursprungslandsprincipen utvidgas från televisionsverksamheten också till audiovisuella medietjänster som erbjuds på datanätet. Direktivet tillåter produktplacering mot ersättning i vissa typer av program och bestämmelser om placeringen av reklaminslagen har luckrats upp. I direktivet föreskrivs om de sändande företagens rätt att ta korta nyhetsutdrag ur evenemang som har ett betydande intresse för publiken. Medlemsstaterna uppmuntras dessutom till själv- eller samreglering.</p> <p>Arbetsgruppen har i sitt preliminära förslag kommit fram till att föreslå att direktivet i hög grad införs oförändrat. Arbetsgruppen föreslår att tillämpningsområdet för regleringen utvidgas till medietjänster som erbjuds på datanät på begäran. Arbetsgruppen föreslår att produktplaceringen tillåts i vissa program och att bestämmelserna om reklaminslag ändras så att de motsvarar direktivet.</p>			
Nyckelord television, audiovisuella medietjänster som sänds på begäran, radio, produktplacering, bestämmelser om reklaminslag			
Övriga uppgifter Kontaktperson vid ministeriet är Jussi Mäkinen			
Seriens namn och nummer Kommunikationsministeriets publikationer 47/2008		ISSN 1457-7488 (trycksak) 1795-4045 (nätpublikation)	ISBN 978-952-201-645-4 (trycksak) 978-952-201-646-1 (nätpublikation)
Sidoantal (trycksak) 64	Språk finska	Pris	Sekretessgrad offentlig
Distribution Kommunikationsministeriet		Förlag Kommunikationsministeriet	

DESCRIPTION

Date of publication

8 September 2008

Authors (from body; name, chairman and secretary of the body) Working group on the regulation of audiovisual media services, chair: Kristiina Pietikäinen, secretary: Jussi Mäkinen	Type of publication Working group report		
	Assigned by Ministry of Transport and Communications		
	Date when body appointed 14 January 2008		
Name of the publication Implementation of the Directive on audiovisual media services (2007/65/EC) into Finnish law – Tentative working group proposal			
Abstract <p>The European Parliament and Council issued a Directive on audiovisual media services 2007/65/EC (Audiovisual Directive) on 19 December 2007. The Directive amends the Council Directive 89/552/EC on cross-border television broadcasting activities (Television Directive). The basic principles of the Directive – country of origin principle and minimum regulation – remain the same. Regulation in Member States may be stricter than the requirements of the Directive, provided that it complies with Community law.</p> <p>The most significant single amendment is expanding the scope of the Directive and the country of origin principle to cover audiovisual media services in information networks in addition to television broadcasting. The Directive allows product placement in return for payment within certain programme types. The regulation on the insertion of advertising has been made lighter. The Directive lays down provisions on broadcasters' right to short news reports from events that are of high interest to the public. Member States are also encouraged to self-regulation and co-regulation.</p> <p>It is the working group's tentative proposal that the Directive be largely implemented as such. The working group proposes that on-demand content services provided in information networks be included in the scope of the regulation; product placement be allowed in certain programmes; and the regulation of spot advertising be amended to accord with the Directive.</p>			
Keywords Television, on-demand audiovisual media services, radio, product placement, advertising regulation			
Miscellaneous Contact person at the Ministry: Mr Jussi Mäkinen			
Serial name and number Publications of the Ministry of Transport and Communications 47/2008	ISSN 1457-7488 (printed version) 1795-4045 (electronic version)	ISBN 978-952-201-645-4 (printed version) 978-952-201-646-1 (electronic version)	
Pages, total (printed version) 64	Language Finnish	Price	Confidence status Public
Distributed and published by Ministry of Transport and Communications			

Yhteenveto

Liikenne- ja viestintäministeriö asetti 14.1.2008 valmistelutyöryhmän selvittämään audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyä. Työryhmän tehtävänä oli laatia ehdotus siitä, miten audiovisuaalisista mediapalveluista annettu direktiivi olisi implementoitava Suomen lainsäädäntöön siten että erityisryhmien, kuten lasten ja nuorten suojele, otetaan asianmukaisesti huomioon. Työryhmän oli lisäksi selvitettävä, mitkä säänneltävät kysymykset voitaisiin ratkaista alan itse- tai yhteissääntelyä.

Työryhmän puheenjohtajana toimi viestintäneuvos Kristiina Pietikäinen liikenne- ja viestintäministeriöstä. Työryhmän sihteereinä toimivat neuvotteleva virkamies Jussi Mäkinen ja neuvotteleva virkamies Kaisa Laitinen liikenne- ja viestintäministeriöstä. Työryhmän jäsenet olivat:

Viestintäneuvos Ismo Kosonen, liikenne- ja viestintäministeriö
Neuvotteleva virkamies Elina Normo, liikenne- ja viestintäministeriö
Johtaja Jukka Liedes, opetusministeriö
Apulaisjohtaja Merja Saari, Viestintävirasto
Lakimies Miina Ojajarvi, Kuluttajavirasto
Valmisteleva sihteeri Ilkka Vänttinen, Julkisen sanan neuvosto

Työryhmä kokoontui kaikkiaan kuusi kertaa. Työryhmä on laatinut seuraavan alustavan ehdotuksen siihen liittyvine säädösehdotuksineen. Työryhmä ehdottaa direktiivin saattamista voimaan lähinnä sellaisenaan. Työryhmä ehdottaa sääntelyn soveltamisalan laajentamista tietoverkoissa tarjottaviin tilattaviin sisältöpalveluihin. Työryhmä ehdottaa tuotesijoittelun sallimista tietyissä ohjelmissa ja mainoskatkojen sääntelyn muuttamista direktiivin mukaiseksi. Lyhyiden uutisotteiden ottamisesta työryhmä ehdottaa säädettäväksi tekijänoikeuslaissa (404/1961).

Ehdotus ei välttämättä noudata työryhmän jäsenten taustaorganisaatioiden lopullista kantaa. Työryhmän ehdotukseen liittyy kaksi eriävää mielipidettä, jotka liittyvät tuotesijoitteluun.

SISÄLLYS

Yhteenveto

SISÄLLYS

1	Johdanto	1
2	Audiovisuaalisista mediapalveluista annettu direktiivi	2
2.1	Audiovisuaalinen mediapalvelu	2
2.2	Tilattava audiovisuaalinen mediapalvelu ja mediapalvelun tarjoaja	2
2.3	Mainossääntely	3
2.4	Sponsorointi ja tuotesijoittelu	3
2.5	Tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluita koskevat säännökset	4
2.6	Lyhyet uutisotteet	4
2.7	Yleiset säännökset	5
3	Televisio- ja radiolaki, nykytila ja muutostarpeet	5
3.1	Määritelmät	6
3.2	Yleiset säännökset	7
3.3	Kaupallisen viestinnän yleiset periaatteet	8
3.4	Sponsorointi	9
3.5	Tuotesijoittelu	9
3.6	Television mainosten ja teleostoslähetysten erottaminen ja sijoittelu	10
3.7	Epäterveellisiä elintarvikkeita koskeva kaupallinen viestintä	11
3.8	Ohjaus ja valvonta	11
4	Muu lainsäädäntö	11
4.1	Aineiston käyttö uutisraportteja varten	11
4.2	Alaikäisille suunnattu kaupallinen viestintä	13
4.3	Erinäisten säännösten voimaansaattaminen	13
Lakiehdotukset		14
	televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain muuttamisesta	14
	tekijänoikeuslain muuttamisesta	26
Eriävät mielipiteet		28
Direktiivit		30

1 Johdanto

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat antaneet direktiivin audiovisuaalisista mediapalveluista 2007/65/EY (AV-direktiivi, direktiivi), 19 päivänä joulukuuta 2007. Direktiivi muuttaa rajat ylittävistä televisiotoiminnasta annettua neuvoston direktiiviä 89/552/EY (televisiondirektiivi). Direktiivin peruslähtökohdat – lähettäjämääräperiaate ja minimisääntely – pysyvät ennallaan. Jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiiviä tiukempaa sääntelyä, jos se on yhteisöoikeuden mukaista.

Merkittävin yksittäinen muutos on direktiivin soveltamisalan ja alkuperämaan periaatteen laajentaminen televisiotoiminnasta myös tietoverkossa tarjottaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Direktiivissä on sallittu vastiketta vastaan tapahtuva tuotesijoittelu tietyissä ohjelmatyypeissä ja mainosten sijoittelua koskevaa sääntelyä on kevennetty. Direktiivissä on säädetty lähettäjäyritysten oikeudesta ottaa yleisöä merkittävästi kiinnostavista tapahtumista uutisvälähdyksiä. Lisäksi jäsenvaltioita kannustetaan itse- tai yhteissääntelyyn. Direktiivi ei koske radiotoimintaa. Eräät direktiivin voimaansaattamiseksi tarpeelliset muutokset kohdistuvat yhtenäisyyden vuoksi myös radiotoimintaa koskeviin säännöksiin, mutta työryhmä on pyrkinyt pitämään niiden asiallisen sisällön muuttumattomana.

Myös Euroopan neuvoston televisioyleissopimuksessa (SopS 87/1994) on media-alan toimintaa koskevia säännöksiä, jotka ovat osin televisiondirektiivin kanssa samansisältöisiä, osin tätä yksityiskohtaisempia. Televisioyleissopimuksen uudistus on vireillä.

Televisiondirektiivi on Suomessa saatettu voimaan televisio- ja radiotoiminnasta annetulla lailla (744/1998, televisio- ja radiolaki). Televisio- ja radiolain sääntely on pääosin samansisältöistä televisiondirektiivin kanssa. Direktiiviä yksityiskohtaisempaa sääntelyä on lähinnä eräissä lain määritelmässä. Näiltä osin sääntely noudattaa televisioyleissopimusta.

2 Audiovisuaalisista mediapalveluista annettu direktiivi

2.1 Audiovisuaalinen mediapalvelu

Direktiivin soveltamisala laajenee kattamaan myös tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut. Audiovisuaalinen mediapalvelu on yläkäsite, joka kattaa sekä televisiotoiminnan että tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut. Audiovisuaalisella mediapalvelulla tarkoitetaan palvelua, jonka toimituksellinen vastuu kuuluu mediapalvelun tarjoajalle ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle sähköisten viestintäverkkojen välityksellä.

Direktiivin 16 johdantokappaleen mukaan määritelmän olisi käsitettävä ainoastaan sellaiset audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka ovat joukkoviestintäpalveluja joiden vastaanottajiksi on tarkoitettu merkittävä osa suuresta yleisöstä ja joilla voi olla selkeä vaikutus merkittävään osaan suuresta yleisöstä. Soveltamisala olisi rajoitettava palveluihin siten kuin ne on määritelty perustamissopimuksessa, ja siksi sen piiriin kuuluisi kaikenlainen taloudellinen toiminta, mutta se ei kattaisi toimintaa, joka on pääasiassa muuta kuin taloudellista ja joka ei kilpaile televisiolähetystoiminnan kanssa, kuten yksittäisiä verkkosivustoja ja palveluja, jotka sisältävät yksityisten käyttäjien tuottaman audiovisuaalisen sisällön tarjoamista tai levittämistä jaettavaksi ja vaihdettavaksi asiasta kiinnostuneiden eri ryhmien sisällä.

2.2 Tilattava audiovisuaalinen mediapalvelu ja mediapalvelun tarjoaja

Tilattavalla audiovisuaalisella mediapalvelulla tarkoitetaan direktiivissä audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien katselemiseksi käyttäjän valitsemana ajankohtana ja käyttäjän omasta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan valikoimista ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta.

Direktiivin johdantokappaleen 17 mukaan tilattaville audiovisuaalisille mediapalveluille on ominaista, että ne ovat televisio-ohjelmien kaltaisia, eli ne kilpailevat samasta yleisöstä kuin televisiolähetykset. Palvelun pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia yleisölle sähköisesti etäpalveluna. Kuluttajalla tulee olla mahdollisuus saada ohjelmat valitsemaansa aikana ja valitsemaansa paikkaan.

Direktiivin 1 artiklan d-kohdan mukaan mediapalvelun tarjoajalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun audiovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan. Johdantokappale 19 mukaan mediapalvelujen tarjoajan määritelmän ulkopuolelle olisi jätettävä sellaiset luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, jotka ainoastaan välittävät ohjelmia, joista toimituksellisessa vastuussa on kolmas osapuoli.

Toimituksellisen vastuun käsite on keskeinen määriteltäessä mediapalvelun tarjoajan asemaa. Toimituksellisella vastuulla tarkoitetaan sekä ohjelmien valinnan että niiden organisoiminnan tosiasiallista valvontaa televisiolähetysten osalta aikataulujen mukaisesti ja tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta ohjelmaluettelon mukaisesti. Toimituksellinen vastuu ei välttämättä merkitse kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista vastuuta tarjotusta sisällöstä tai palvelusta.

2.3 Mainossääntely

Direktiivin 1 artiklan h-kohdassa on omaksuttu audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän käsite, joka kattaa televisiomainonnan, sponsoroinnin, tuotesijoittelun ja teleostoslähetykset. Audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä tarkoitetaan äänen kanssa tai ilman lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen henkilön julkista kuvaa. Tällaista kuvaa lähetetään ohjelman yhteydessä tai se sisällytetään ohjelmaan maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroinnin, teleostoslähetykset ja tuotesijoittelun. Käsitteen piiriin eivät kuitenkaan kuulu viralliset tiedotukset ja korvauksetta lähetettävät hyväntekeväisyysvetoomukset.

Direktiivin 3 e artiklassa säädetään kokoavasti mainonnan yleisistä periaatteista. Artiklan 2 kohdassa kehoitetaan mediapalvelun tarjoajia kehittämään käytännesääntöjä lasten ohjelmissa esitettävän sopimattoman kaupallisen viestinnän ehkäisemiseksi, jossa edistetään sellaisten elintarvikkeiden menekkiä, joiden sisältämien ainesosien liiallinen nauttiminen ei ole suositeltavaa.

Direktiivin 10 artiklan mukaan televisiomainosten ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa ja erotettavissa toimitetusta sisällöstä. Ne on erotettava selvästi muista ohjelmapalveluista kuva ja/tai äänitunnuksella ja/tai tilan käyttöön liittyvin keinoin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta uusien mainostekniikoiden käyttöä. Yksittäiset mainospalat ja teleostoslähetykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.

Televisiomainonnan sijoittelusääntelyä on yksinkertaistettu. Ohjelmien keskeyttämisessä aiemmin voimassa olleesta 45 minuutin säännöstä siirrytään 30 minuutin sääntöön. Direktiivin 11 artiklan mukaan mainokset tulee sijoittaa ohjelmien luonteviin katkoihin. Elokuvat, ns. tv-elokuvat ja uutisohjelmat saa keskeyttää mainoksilla kerran kutakin 30 minuutin jaksoa kohti. Samaa sääntöä sovelletaan lastenohjelmiin, jos ohjelman kesto on yli 30 minuuttia.

2.4 Sponsorointi ja tuotesijoittelu

Direktiivin sponsorointisääntely muuttuu siten, että aikaisempien yksittäisten ohjelmien lisäksi myös audiovisuaalisten mediapalveluiden sponsorointi on mahdollista.

Direktiivin 1 artiklan m-kohtaan on lisätty tuotesijoittelun määritelmä. Tuotesijoittelulla tarkoitetaan kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelman sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan. Direktiivin 3 g artikla sallii tuotesijoittelun kahdessa tapauksessa:

1. tuotteiden sijoittamisen maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan elokuvissa, ns. tv-elokuvissa ja sarjoissa, urheiluohjelmissa ja kevyissä viihdeohjelmissa. Tämä ei kuitenkaan koske lastenohjelmia.
2. tapauksissa, joissa ei peritä maksua vaan ainoastaan tarjotaan ilmaiseksi tiettyjä tavaroita tai palveluja kuten tuotetarpeistoja ja palkintoja sisällytettäväksi ohjelmaan.

Direktiivin johdantokappaleen 61 mukaan tuotantotarpeilla tai palkinnoilla tulee olla merkittävä arvo ollakseen tuotesijoittelua. Tarpeiston antamisena toteutettua tuotesijoittelua ei ole rajoitettu vain tiettyihin ohjelmatyyppeihin.

Direktiivin suomenkielinen versio ei ole yllä olevan 1 kohdan ohjelmatyyppeiden osalta yhdenmukainen englannin- ja ranskankielisten versioiden kanssa. Yllä esitetty vastaa englannin- ja ranskankielisten versioiden sisältöä, mitä voidaan pitää tarkoituksenmukaisena tulkintana direktiivin sisällöstä.

Tuotesijoittelu ei saa vaikuttaa ohjelmien sisältöön tai lähetysaikaan. Tuotesijoittelua sisältävissä ohjelmissa ei saa suoraan kannustaa vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myyninedistämiseen tähtääviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin. Tuotesijoittelua koskevat ohjelmat on asianmukaisesti yksilöitävä sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen. Jäsenvaltio voi kuitenkin myöntää luvan poiketa tuotesijoittelusta ilmoittamisesta, mikäli mediapalvelun tarjoaja tai sen sidosrytys ei itse ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

Ohjelmat eivät saa sisältää tupakkatuotteiden tai savukkeiden tai niitä pääasiallisesti valmistavien yritysten tuotesijoittelua. Myös ainoastaan lääkärin määräyksestä saatavissa olevien yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelu on kielletty.

Direktiivin mukaan tuotesijoittelusta on aina ilmoitettava, joko tekstillä tai puolueettomalla tunnuksella. Tällöin kyse ei johdantokappale 60 mukaan olisi piilomainonnasta. Sponsoroidut ohjelmat on sen sijaan selkeästi yksilöitävä esittämällä sponsorin nimi tai tunnus; yleisellä tasolla ilmoittaminen ei riitä. Tuotesijoittelua ja sponsorointia samassa ohjelmassa ei ole kielletty.

2.5 Tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluita koskevat säännökset

Direktiivin 3 h artiklan mukaan tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat vakavasti haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, on saatettava tarjolle siten, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe niitä. Alaikäisten suojelua koskevat direktiivin säännökset eivät kuitenkaan edellytä audiovisuaalisten mediapalvelujen ennakkotarkastusta.

Direktiivin 3 i artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tilattavilla audiovisuaalisilla mediapalveluilla edistetään eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta. Toimenpiteinä eurooppalaisten teosten edistämiseen mainitaan rahoitus, oikeuksien hankinta ja eurooppalaisten ohjelmien näkyvyys ohjelmavalikoimassa.

2.6 Lyhyet uutisotteet

Direktiivin 3 k artiklan mukaan yhteisön alueelle sijoittautuneiden lähetystoiminnan harjoittajien tulee saada lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka toinen lähettäjä lähettää yksinoikeudella. Aineisto on saatava käyttöön tasapuolisina, kohtuullisina ja syrjimättöminä ehdoin. Lähetystoiminnan harjoittajan on pyydettävä käyttöoikeutta aineistoon samaan jäsenvaltioon sijoittautuneelta toiselta

lähetystoiminnan harjoittajalta, jos viimeksi mainittu lähettäjä on hankkinut yksinoikeudet tapahtumaan.

Aineiston käyttöön saaminen tulisi ensisijaisesti toteuttaa sallimalla se, että lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyitä otteita toisen lähetystoiminnan harjoittajan signaalista. Otteen käyttäjän tulee nimetä aineistonsa lähde, mikäli tämä ei käytännön syistä ole mahdollista. Vaihtoehtona signaalista tehtävälle otteelle jäsenvaltio voi luoda myös jonkin vastaavan järjestelmän, jolla aineiston saaminen käyttöön tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin varmistetaan toisin keinoin. Esimerkkinä muista keinosta signaaliin pääsyn sijasta mainitaan pääsy tapahtumien tapahtumapaikalle.

Uutisotteita voidaan käyttää ainoastaan yleisissä uutisohjelmissä. Niitä saa käyttää tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa vain, jos sama lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa saman ohjelman lähetyksen jälkeen tilattavana mediapalveluna. Mahdollisuutta ei kuitenkaan saisi käyttää lyhyisiin otteisiin perustuvien uusien liiketoimintamallien luomiseen. Lyhyitä otteita voisivat käyttää kaikki kanavat, myös erikoistuneet urheilukanavat. Otteiden kesto saisi olla enintään 90 sekuntia ja niitä saisi käyttää Euroopan unionin laajuisiin lähetyksiin. Lyhyitä otteita ei saisi kerätä viihdekäyttöön tarkoitettuihin ohjelmiin.

2.7 Yleiset säännökset

Direktiivin 3 b artiklassa veloitetaan jäsenvaltiot huolehtimaan siitä, että audiovisuaalisissa mediapalveluissa ei yllytetä vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon taikka kansallisuuden perusteella. Direktiivin 3 c artiklan mukaan jäsenvaltioiden tulee rohkaista mediapalvelujen tarjoajia tuomaan palvelunsa asteittain näkö- ja kuulorajoitteisten henkilöiden saataville. Direktiivin 3 d artiklan mukaan jäsenvaltioiden tulee varmistaa, että mediapalvelujen tarjoajat lähettävät elokuvia vain oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina.

3 Televisio- ja radiolaki, nykytila ja muutostarpeet

Televisio- ja radiolaki noudattaa televisiotoimijoiden osalta televisiodirektiivin soveltamisalaa. Direktiivistä poiketen televisio- ja radiolakia sovelletaan myös radiotoimintaan. Televisio- ja radiolain soveltamisalasta säädetään lain 3 §:ssä, jonka perusteluissa soveltamisalan ulkopuolelle on rajattu muun muassa televisio-ohjelmien jakelu internetissä.

Direktiivi on luonteeltaan niin sanottu minimidirektiivi, eli jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiiviä yksityiskohtaisempaa sääntelyä. Direktiivin soveltamisalan laajentuminen koskemaan myös tilattavia mediapalveluita ja tietyt uudet säännökset edellyttävät muutosta televisio- ja radiolain määritelmiin, soveltamisala- ja sijoittautumissäännöksiin sekä tiettyihin kaupallista viestintää koskeviin yleisiin säännöksiin. Direktiivistä johtuen lakiin on lisättävä myös yhteystietojen ilmoittamista koskeva säännös

Työryhmän ehdotus noudattaa varsin tarkasti direktiiviä. Koska kyseessä on minimidirektiivi, voivat jäsenvaltiot soveltaa myös direktiiviä tiukempaa sääntelyä, esimerkiksi tuotesijoittelun tai mainoskatkoja koskevien säännösten suhteen.

3.1 Määritelmät

Lain tarkoituksen ilmaissut 1 § ehdotetaan korvattavaksi tarpeettomana määritelmäpykälällä. Ehdotetun muutoksen myötä lain 1 luvun pykälien numerointi järjestettäisiin uudelleen. Pykälän 1 kohdassa otettaisiin käyttöön uusi audiovisuaalisten sisältöpalveluiden yläkäsite. Audiovisuaaliset sisältöpalvelut käsittäisivät sekä perinteisen televisiotoiminnan että tilattavat audiovisuaaliset sisältöpalvelut. Molemmat koostuvat ohjelmista, jotka sisältöpalvelun tarjoaja tarjoaa yleisölle joko laatimansa ohjelma-aikataulun tai ohjelmanluettelon mukaisesti. Palvelujen tulisi olla joukkoviestintäluonteisia, eli niiden tulisi olla suunnattu merkittävälle osalle yleisöstä. Määritelmällä saatettaisiin voimaan direktiivin 1 artiklan a-kohta. Audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoaja olisi se, joka valitsee ja järjestää palvelun ohjelmat, eli päättää palvelun sisällöstä.

Työryhmän ehdotuksessa sääntelyn piiriin tulisivat sellaiset tilattavat audiovisuaaliset sisältöpalvelut, joissa yleisölle tarjotaan sisältöpalvelun tarjoajan koostamaa ohjelmavalikoimaa. Työryhmä on arvioinut soveltamisalan laajentamista myös YouTuben kaltaisiin videoalustapalveluihin, joissa sisältö on käyttäjien lisäämää, mutta palvelun tarjoajalla on viime kädessä valta päättää palvelun sisällöstä poistamalla sisältöjä. Työryhmä ei kuitenkaan pitänyt tätä direktiivin tarkoituksen mukaisena.

Lakiin lisättäisiin audiovisuaalisen ohjelman määritelmä. Määritelmä kattaisi liikkuvasta kuvasta ja äänestä muodostuvat, muodoltaan ja sisällöltään televisio-ohjelmiin rinnastuvat esitykset mutta myös mykkäelokuvat ja muut liikkuvasta kuvasta muodostuvat esitykset, joissa ääntä ei ole. Määritelmä vastaisi direktiivin 1 artiklan b kohtaa.

Tilattavalla audiovisuaalisella sisältöpalvelulla tarkoitettaisiin audiovisuaalista sisältöpalvelua, josta katsojat voivat valita katsottavakseen audiovisuaalisia ohjelmia sisältöpalvelun tarjoajan valikoimista tämän tekemän ohjelmanluettelon perusteella. Kukin katsoja voi valita tilattavan audiovisuaalisen sisältöpalvelun sisältämän ohjelman katselun paikan ja ajankohdan itse. Määritelmällä saatettaisiin voimaan direktiivin 1 artiklan g-kohta.

Radio-ohjelmalla tarkoitettaisiin äänestä muodostuvaa esitystä, johon voi liittyä myös kuvallista esitystä. Kuvallisen esityksen lisääminen radio-ohjelmaan on mahdollista esimerkiksi internetissä tai mobiililaitteiden sovellusten avulla. Rajanveto audiovisuaalisten ja radio-ohjelmien välillä ratkeaisi arvioimalla onko kuvista vai äänestä muodostuva esitys kokonaisuutta hallitseva. Määritelmä ei liity direktiivin voimaan saattamiseen.

Televisiotoiminnan määritelmää ehdotetaan selkeytettäväksi. Televisiotoiminta olisi ennalta ilmoitetun aikataulun mukaista kaikille vastaanottajille samanlaisen ohjelmavirran reaaliaikaista lähettämistä. Määritelmä vastaisi direktiivin 1 artiklan e-kohtaa.

Ohjelmiston määritelmää muutettaisiin siten, että sillä tarkoitettaisiin audiovisuaalisten ohjelmien tai radio-ohjelmien muodostamaa ennalta valikoitua kokonaisuutta. Televisiotoiminnan harjoittajan, radiotoiminnan harjoittajan, yleisön ja riippumattoman ohjelmantuottajan määritelmiin tehtäisiin lähinnä vain teknisiä muutoksia.

Pykälän 12 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi kaupallisen viestinnän määritelmä. Kaupallisella viestinnällä tarkoitettaisiin tavaroiden tai palvelujen myynnin tai julkisen kuvan edistämiseksi audiovisuaalisen ohjelman tai radio-ohjelman yhteyteen tai itse ohjelmaan sisällytettyä ääntä tai kuvaa kuten televisio- ja radiomainontaa, teleostoslähetyksiä, sponsorointia tai tuotesijoittelua.

Pykälän 14 kohdan televisio- ja radiomainonnan määritelmää ehdotetaan yksinkertaistettavaksi enemmän yleiskieliseksi. Määritelmällä saatettaisiin voimaan direktiivin 1 artiklan i-kohta.

Pykälän 15 kohdan sponsoroinnin määritelmää ehdotetaan muutettavaksi direktiivin 1 artiklan k-kohdan mukaisesti kattamaan myös audiovisuaalisten sisältöpalvelujen tukeminen. Ehdotettu radiotoiminnan tukemisen lisääminen on kansallista sääntelyä, joka on tarpeen sääntelyn selkeyden vuoksi.

Teleostoslähetyksen määritelmää ehdotetaan muutettavaksi aiempaa selkeämmäksi. Määritelmän asiallinen sisältö pysyisi ennallaan. Määritelmä vastaisi direktiivin 1 artiklan l-kohtaa.

3.2 Yleiset säännökset

Lain soveltamisalasta säädettäisiin 2 ja 3 §:ssä. Lakia sovellettaisiin audiovisuaalisiin sisältöpalveluihin, joiden tarjoajat ovat sijoittautuneet Suomeen. Lain soveltamisalan rajoituksia koskevan 3 §:n 3 momentiksi ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös, jonka mukaan lakia ei sovellettaisi palveluihin, joissa audiovisuaalisen sisällön tarjoaminen on ohjelmien määrän tai lähetyksen toistuvuuden perusteella satunnaista, eikä se ole palvelun päätarkoitus. Direktiiviä on tarkoitus soveltaa ainoastaan selkeästi joukkoviestintäluonteisiin palveluihin. Esimerkkinä palveluista, joihin sääntelyä ei sovelleta, ovat yksityisten ihmisten ja harrastusryhmien kotisivut. Näillä sivustoilla voi esiintyä audiovisuaalisia sisältöjä, mutta se ei ole niiden päätarkoitus, eikä niillä yleensä ole joukkoviestintäluonnetta.

Direktiivin laajentuneen soveltamisalan vuoksi on tarpeen kumota voimassa olevan lain 4 §:n 1 momentin 2 kohta, jonka mukaan lakia ei sovelleta toimintaan televerkoissa, joissa ohjelmistoja voi samanaikaisesti seurata enintään 2 000 liittymän kautta.

Sijoittautumista ehdotetaan säädettäväksi lain 4 ja 5 §:ssä. Sijoittautumista koskeviin pykäliin tehtäisiin uusista määritelmistä ja direktiivistä johtuvia teknisiä muutoksia. Muutoksilla saatettaisiin voimaan direktiivin 2 artikla.

Lain 6 §:ksi ehdotetaan sijoitettavaksi uusi säännös, jossa säädettäisiin audiovisuaalisten sisältöpalvelujen tarjoajien velvollisuudesta pitää yleisön saatavilla yhteystiedot, josta palvelun tarjoaja on nopeasti ja helposti tavoitettavissa. Säännöksellä saatettaisiin voimaan direktiivin 3 a artikla.

Lain 19 § 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan tilattavien audiovisuaalisten sisältöpalvelujen tarjoajien olisi toteutettava palvelut siten, että alaikäiset eivät tavallisesti näe tai kuule ohjelmia, jotka voivat vakavasti haitata heidän kehitystään. Säännöksellä saatettaisiin voimaan direktiivin 3 h artikla. Direktiivin johdantokappaleessa 45 mainitaan toimenpiteinä, joilla alaikäisiä voidaan suojata henkilökohtaiset tunnusluvut (PIN-koodit), suodatinjärjestelmät ja merkinnät.

Säännöksessä ei otettaisi kantaa käytettävään menetelmään, vaan ratkaisevaa olisi se, että palveluissa olisi tehokkaalla tavalla estetty alaikäisten pääsy heille haitallisiin sisältöihin. Käytännössä palvelun käyttäjän ikä voitaisiin todentaa ohjelmien tilaamisen tai maksamisen yhteydessä. Tulevaisuudessa henkilön vahva sähköinen tunnistaminen mahdollistaa yksinkertaisen tavan varmistaa käyttäjän ikä.

Kuvaohjelmien tarkistamisesta annetun lain (775/2000, kuvaohjelmalaki) 3 § 2 momentin mukaan tilausohjelmopalvelun tarjoaja saa pitää 18 vuotta nuorempien saatavilla vain heille esitettäviksi tai levitettäviksi hyväksytyjä sekä tarkastuksesta vapautettuja kuvaohjelmia. Opetusministeriössä on vireillä muutosesitys kuvaohjelmalain muuttamiseksi. Esitysluonnoksen mukaan televisiossa ennen kello 21 lähetetyt kuvaohjelmat vapautettaisiin ennakkotarkastuksesta silloin, kun ohjelmia asetetaan televisiossa tapahtuneen lähettämisen jälkeen yleisön saataville tilausohjelmopalveluina tai levittämällä niitä yleisölle tallenteilla.

3.3 Kaupallisen viestinnän yleiset periaatteet

Lain 21 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi kaupallisen viestinnän yleisistä periaatteista. Yleiset periaatteet koskisivat kaikkea kaupallista viestintää, myös sponsorointia ja tuotesijoittelua. Aikaisemmin pykälässä on säädetty ainoastaan televisio- ja radiomainonnasta.

Ehdotetun 1 momentin mukaan kaupallisen viestinnän olisi oltava helposti tunnistettavissa. Piilotetusti toteutettu kaupallinen viestintä olisi kielletty. Voimassa olevan lain mukaisesti kaupallisessa viestinnässä ei saisi käyttää uutis- ja ajankohtaisohjelmissä säännöllisesti esiintyvien henkilöiden kuvaa tai ääntä tai alitajunnan kautta vaikuttavaa tekniikkaa.

Ehdotetun 2 momentin viittaussäännöksen mukaan kaupalliseen viestintään sovellettaisiin myös kuluttajansuojalain markkinoinnin hyvän tavan vastaisuudesta säädettyä. Kuluttajansuojalain 2 luvun muutos (HE 32/2008) on parhaillaan eduskunnan käsiteltävänä. Laki hyväksyttäneen lokakuussa 2008. Muutoksella saatetaan voimaan sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (2005/29/EY) säännökset. Ehdotetut uudet kuluttajansuojalain 2 luvun säännökset sisältävät entistä yksityiskohtaisempaa markkinoinnin eettisiä periaatteita sekä alaikäisten suojaa koskevaa sääntelyä. Jäljempänä selostetut kuluttajansuojalain kohdat perustuvat muutosesitykseen.

Kuluttajansuojalain 2 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan markkinointia pidetään hyvän tavan vastaisena jos se on selvässä ristiriidassa yleisesti hyväksytyjen arvojen kanssa ja erityisesti jos se loukkaa ihmisarvoa taikka uskonnollista tai poliittista vakaumusta, siinä esiintyy sukupuoleen, ikään, etniseen tai kansalliseen alkuperään, kansalaisuuteen, kieleen, terveydentilaan, vammaisuuteen, seksuaaliseen suuntautumiseen tai muuhun henkilöön liittyvään seikkaan perustuvaa syrjintää, taikka siinä suhtaudutaan hyväksyvästi toimintaan, jossa vaarannetaan terveyttä, yleistä turvallisuutta tai ympäristöä ilman, että tällaisen toiminnan esittämiseen on markkinoitavaan hyödykkeeseen liittyvää asiallista perustetta. Aikaisemmin mainonnan ja teleostoslähetysten eettisistä periaatteista on säädetty televisio- ja radiolain 23 §:ssä.

Ehdotetun kuluttajansuojalain muutoksen tultua voimaan televisio- ja radiolain mainonnan yleisiä periaatteita koskeva 23 § voitaisiin kumota. Koska kuluttaja-asiamies valvoo myös audiovisuaalisissa sisältöpalveluissa esiintyvää kaupallista viestintää, kuluttajansuojalain ja audiovisuaalisia sisältöpalveluita koskevan lainsäädännön tulee muodostaa johdonmukainen kokonaisuus. Televisio- tai radiomainonta on usein osa suurempaa mainoskampanjaa, jolloin kampanjaa on järkevää käsitellä yhtenä kokonaisuutena. Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on tarkoituksenmukaista, että markkinoinnin eettisiä periaatteita koskevat säännökset keskitetään kuluttajansuojalakiin, eikä sijoiteta sisällöltään samanlaisia, mutta sanonnaltaan hieman poikkeavia säännöksiä useisiin eri lakeihin.

Televisio- ja radiolain 21 §:n säännös, jonka mukaan mainokset ja teleostoslähetykset on erotettava muista ohjelmista kuva- tai äänitunnuksella tai kuvatilan jakamisella siirrettäisiin omaksi momentikseen sekä televisiomainosten ja teleostoslähetysten sijoittelusta säätävään 22 §:ään että radiomainonnan aikarajoituksista säätävään 30 §:ään. Ehdotettujen muutosten myötä – yhdessä kuluttajansuojalain muutosten kanssa – 21 § vastaisi direktiivin 3 e artiklaa.

Lain informatiiviseen 24 §:ään ehdotetaan lisättäväksi viittaus myös lääkelakiin. Lain 24 §:ssä on säädetty ainoastaan tupakkatuotteiden ja alkoholijuomien mainonnasta. Reseptilääkkeiden mainostaminen väestölle on kielletty lääkelain (365/1997) 91 a §:ssä.

Televisio- ja radiolain 25 §:ssä säädetään alaikäisten suojelusta. Työryhmän ehdotuksessa pykälää sovellettaisiin aiemman televisio- ja radiomainonnan sijasta kaikkeen kaupalliseen viestintään. Voimassa olevan säännöksen ensimmäisen momentin luetelmakohdat korvattaisiin viittauksella kuluttajansuojalain 2 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään alaikäisille suunnattua tai alaikäiset yleisesti tavoittavaa markkinointia koskevista vaatimuksista. Kuluttajansuojalain mukaan alaikäisille suunnattua tai alaikäiset yleisesti tavoittavaa markkinointia pidetään hyvän tavan vastaisena erityisesti, jos siinä käytetään hyväksi alaikäisen kokemattomuutta tai herkkäskoisuutta, jos se on omiaan vaikuttamaan haitallisesti alaikäisen tasapainoiseen kehitykseen tai jos siinä pyritään sivuuttamaan vanhempien mahdollisuus toimia täysipainoisesti lapsensa kasvattajana. Hyvän tavan vastaisuutta arvioitaessa otetaan huomioon markkinoinnin yleisesti tavoittamien alaikäisten ikä ja kehitystaso sekä muut olosuhteet.

3.4 Sponsorointi

Sponsorointia sääntelevään 26 §:ään ehdotetaan tehtäväksi lähinnä uusista määritelmistä johtuvia muutoksia. Pykälän soveltamisala laajenisi kattamaan myös audiovisuaalisten sisältöpalveluiden sponsoroinnin. Myös pykälän otsikko ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan pykälän uutta sisältöä. Pykälällä saatettaisiin voimaan direktiivin 3 f artiklan 1 kohta. Uutis- ja ajankohtaisohjelmien sponsoroinnin kieltä ehdotetaan siirrettäväksi lain 28 §:stä omaksi momentikseen 27 §:ään. Pykälällä saatettaisiin voimaan direktiivin 3 f artiklan 2–4 kohdat.

3.5 Tuotesijoittelu

Tuotesijoittelusta ehdotetaan säädettäväksi lain 28 §:ssä. Säännös olisi kokonaan uusi. Tuotesijoittelu olisi ehdotetun 1 momentin mukaan pääsääntöisesti kielletty. Ehdotetun 2 momentin mukaan tuotesijoittelu olisi kuitenkin sallittu lastenohjelmia lukuun ottamatta elokuvateoksissa, niin sanotuissa tv-elokuvissa ja sarjoissa, urheiluohjelmissa ja kevyissä viihdeohjelmissa. Tuotesijoittelua olisi tuotteen, palvelun tavaramerkin tai niihin liittyvän viittauksen sisällyttäminen ohjelmaan. Jotta kyse olisi laissa tarkoitettusta tuotesijoittelusta, tuotteet olisi sisällytettävä ohjelmaan nimenomaisesti maksua tai muuta vastiketta vastaan. Ehdotetuilla 1–2 momenteilla saatettaisiin voimaan direktiivin 3 g artiklan 1 kohta, 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta ja 1 artiklan m-kohdan tuotesijoittelun määritelmä. Tuotesijoittelun määritelmää ei ole tarkoituksenmukaista sijoittaa 1 §:ään koska tuotesijoittelusta säädettäisiin vain ehdotetussa 28 §:ssä.

Ehdotetun 3 momentin mukaan tuotesijoittelua olisi myös vastikkeeton tarpeiston, kuten tuotantotarpeistojen tai tuotepalkintojen antaminen ohjelmissa käytettäväksi, jos niillä on merkittävä arvo. Jos ohjelmaan annettavalla tarpeistolla ei olisi merkittävää arvoa, kyse ei olisi tuotesijoittelusta. Yksi vertailukohta tarpeiston arvolle olisi ohjelman tuotantokustannukset.

Vastikkeettoman tarpeiston sijoittamista ohjelmiin rajoittaisi ehdotetun 21 §:n piilomainonnan kielto. Merkittävää arvoa edustavan tarpeiston antamisena toteutettavaan tuotesijoittelua ei ehdoteta ohjelmatyyppejä koskevia rajoituksia. Momentti vastaisi direktiivin 3 g artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa.

Tuotesijoittelulla ei saisi ehdotetun 6 momentin mukaan vaikuttaa ohjelmien sisältöön tai niiden sijoitteluun ohjelmistossa. Tuotesijoittelulla ei saisi rohkaista ostamaan tai vuokraamaan kyseisiä tuotteita tai palveluja varsinkaan erityisesti ja mainosluonteisesti niihin viittaamalla tai aiheettomasti korostaa ohjelmiin sijoitettuja tuotteita. Olennaista olisi se, miten tuotteita tai palveluita ohjelmissa käytetään ja miten niitä kuvataan. Tuotesijoittelu olisi sallittu vain jos se sopii luontevasti ohjelman toimitukselliseen sisältöön ja tuotteen näyttäminen perustuu aitoon toimitukselliseen tarpeeseen. Ohjelmaan sijoitettuja tuotteita ei saisi korostaa kuvausteknisin keinoin. Tuotesijoittelulla ei voitaisi kiertää mainonnalle asetettuja vaatimuksia. Ohjelmissa ei saisi olla tupakkatuotteiden tai ainoastaan lääkärin määräyksestä Suomessa saatavilla olevien lääketuotteiden ja hoitomuotojen tuotesijoittelua.

Ehdotetun 7 momentin mukaan yleisölle olisi joko tekstillä tai sisältöpalvelujen tarjoajien yhtenäisesti käyttämällä tunnukseksi selkeästi ilmoitettava siitä, että ohjelmassa on tuotesijoittelua. Ilmoitus tulisi sijoittaa ohjelman alkuun, loppuun ja ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen. Ilmoitus ei saisi olla mainosluonteinen. Ehdotetun 8 momentin mukaan tuotesijoittelusta ei kuitenkaan tarvitsisi ilmoittaa, jos mediapalvelun tarjoajan sidosyritys tai mediapalvelun tarjoaja itse ei ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

Jos tuotteita sijoitetaan muihin kuin ehdotetussa 2 momentissa tarkoitettuihin ohjelmiin tai jos tuotesijoittelusta ei ole ilmoitettu taikka jos ohjelmissa aiheettomasti korostetaan niihin sisällytettyjä tuotteita, olisi kyse lain 21 §:n 1 momentissa kielletystä piilomainonnasta. Sponsorointi ja tuotesijoittelu samassa ohjelmassa olisi mahdollista, mutta kumpaakin arvioitaisiin erikseen.

3.6 Televisiomainosten ja teleostoslähetysten erottaminen ja sijoittelu

Mainontaa ja teleostoslähetyskiä sääntelevät 22, 29 ja 31 § ehdotetaan muutettavaksi direktiiviä vastaaviksi. Lain 22 §:ään lisättäisiin 1 momentti, jonka mukaan televisiomainokset ja teleostoslähetykset on erotettava muista ohjelmista kuva- tai äänitunnukseksi tai kuvatilaa jakamisella. Pykälään lisättäisiin 3 momentti, jonka mukaan yksittäiset mainokset ja teleostoslähetykset ovat muutoin kuin urheilulähetyksissä sallittuja vain poikkeuksellisesti. Pitkän elokuvan ja televisiota varten tehdyn elokuvan lähetysten saisi 5 momentin mukaan keskeyttää kerran kutakin 30 minuutin jaksoa kohti. Ehdotetun uuden 6 momentin mukaan lastenohjelman lähetysten saisi keskeyttää kerran kutakin 30 minuutin jaksoa kohti, jos ohjelman kesto on enemmän kuin 30 minuuttia. Ehdotetuilla muutoksilla saatettaisiin voimaan direktiivin 10 artiklan 2 kohta ja 11 artikla.

Lain 29 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että teleostolähetysten ja televisiomainosten lähetysajan osuus ei saisi olla yli 20 prosenttia yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti. Aikarajoituksia ei kuitenkaan sovellettaisi lähetystoiminnan harjoittajan omiin ohjelmiin ja niihin suoraan liittyviin oheistuotteisiin, sponsorointia koskeviin ilmoituksiin tai tuotesijoitteluun. Ehdotetuilla muutoksilla saatettaisiin voimaan direktiivin 18 artikla.

Lain 31 §:stä poistettaisiin säännös teleostosohjelmien enimmäismäärästä. Muutoksella saatettaisiin voimaan direktiivin 18 a artikla. Lain 32 §:ään ehdotetaan tehtäväksi direktiivin 19

artiklan mukainen muutos ja 33 § ehdotetaan kumottavaksi direktiivin 19 a artiklan kumoaminen myötä.

3.7 Epäterveellisiä elintarvikkeita koskeva kaupallinen viestintä

Direktiivin 3 e artiklan 2 kohdassa kehoitetaan mediapalvelun tarjoajia kehittämään käytännesääntöjä lasten ohjelmissa esitettävän sopimattoman kaupallisen viestinnän ehkäisemiseksi, jossa edistetään sellaisten elintarvikkeiden menekkiä, joiden sisältämien ainesosien liiallinen nauttiminen ei ole suositeltavaa. Sanamuotonsa mukaan säännös koskee kaikkea kaupallista viestintää. Kehotus on tavoitteellisen luonteensa vuoksi haasteellista sijoittaa lain säännökseksi.

Kuluttajansuojalain 2 luvun 1 §:n mukaan missään markkinoinnissa ei saa käyttää kuluttajien kannalta sopimatonta menettelyä. Kielto on yleinen ja koskee kaikkea markkinointia. Kuluttajavirasto, Kuluttaja-asiamies ja Kansanterveyslaitos ovat laatineet suosituksen mainostajille elintarvikkeiden markkinoinnista lapsille. Suosituksessa on esitelty markkinoinnin pelisääntöjen ohella myös esimerkkejä markkinaoikeuden ratkaisukäytännöstä ja kuluttaja-asiamiehen valvontatyössä esiin tulleita tapauksista. Markkinoinnin valvonnassa on vakiintuneesti puututtu erityisesti lapsille suunnattuun elintarvikkeiden mainontaan, jossa sopimattomalla tavalla kiinnitetään huomio elintarvikkeiden kannalta epäolennaisiin seikkoihin, kuten leluihin ja kilpailuihin taikka jossa elintarvikkeiden terveellisyydestä annetaan väärää tai epäolennaisia tietoja.

Työryhmä pitää tarkoituksenmukaisena, että kyseinen artikla sekä viranomaisten noudattama valvontakäytäntö selostetaan hallituksen esityksen perusteluissa ja tilanteen kehittymistä seurataan. Työryhmän näkemyksen mukaan tämä ratkaisu rohkaisee alaa kehittämään direktiivissä tarkoitettuja käytännesääntöjä kyseisten tuotteiden markkinointiin.

3.8 Ohjaus ja valvonta

Työryhmän ehdotuksen mukaan kuluttaja-asiamies valvoisi edelleen kaupallista viestintää lain 35 §:n 2 momentin nojalla. Kuluttaja-asiamiehen valvontavalta 25 §:n ja kuluttajansuojalain säännösten suhteen olisi yksinomainen. Momentin viittaus 23 §:ään ehdotetaan poistettavaksi, koska mainittu pykälä ehdotetaan poistettavaksi. Kuluttaja-asiamiehen valvontavaltuussäännökseen ehdotetaan tehtäväksi uuden kaupallisen viestinnän käsitteen edellyttämä muutos. Kuluttaja-asiamies voisi edelleen kuluttajansuojalain nojalla puuttua kaikkeen lain 4 luvun vastaiseen kaupalliseen viestintään.

4 Muu lainsäädäntö

4.1 Aineiston käyttö uutisraportteja varten

Liikenne- ja viestintäministeriö järjesti 3 k artiklaan liittyvistä kysymyksistä kuulemis- ja keskustelutilaisuuden huhtikuussa 2008.

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa direktiivin edellyttämän aineiston saannin uutisraportteja varten joko sallimalla lähettäjäyrityksen signaalin käyttämisen tai varmistamalla lähetystoiminnan harjoittajalle pääsyn tapahtumapaikalle.

Direktiivin edellyttämien kansallisten lainsäädäntömuutosten valmistelussa on arvioitu, että 3 k artiklan vaatimukset toteutetaan tekijänoikeuslain mukaisesti oikeuksiin säädettävillä oikeuksien täysillä rajoituksilla. Tämä ehdotetaan tehtäväksi lisäämällä lähettäjäyrityksien oikeuksia koskevaan pykälään erityinen säännös oikeudesta lyhyisiin otteisiin. Lisäksi on syytä ulottaa tämän rajoituksen soveltaminen myös muiden tekijänoikeuslaissa säädettyjen oikeuksien haltijoiden oikeuksiin viittaussäännöksillä.

Tekijänoikeuslakiin ehdotetun uuden 48 §:n 5 momentin mukaisesti sekä lyhyen otteen käyttäjän että otteen lähteenä olevan televisiolähetysten lähettäjän tulee olla sellaisia lähettäjäyrityksiä, jotka tarjoavat ohjelmistonsa yleisön seurattavaksi reaaliajassa tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti.

Otteita voivat saada käyttöönsä sekä Suomessa toimivat lähetystoiminnan harjoittajat että muista ETA-maista peräisin olevat lähettäjät.

Säännökset koskisivat ”yleisöä suuresti kiinnostavia tapahtumia”, joita voivat olla sekä tärkeät urheilutapahtumat että muut suuren huomion kohteena olevat tapahtumat.

Otteita saadaan käyttää uutisraportteja varten yleisissä uutislähetyksissä. Yleisinä uutislähetyksinä pidetään myös urheilu-uutisia. Koska otetta saadaan käyttää vain yleisessä uutislähetyksessä, otteen käyttö ei ole sallittu sen jälkeen, kun tapahtumalla ei ole enää uutisluonnetta. Makasiinityyppisissä ja muissa ohjelmissa näitä otteita ei saa lainkaan käyttää.

Ehdotettu lainsäädäntötekninen ratkaisu, oikeuksien rajoitus mahdollistaa sen, että lyhyet otteet ovat vapaasti valittavissa. Oikeuksien täysi rajoitus pitää sisällään myös sen, että otteet ovat myös käytettävissä tasapuolisina, kohtuullisina ja syrjimättömin ehdoin. Kaikki lineaarista televisiolähetystoimintaa harjoittavat yritykset voivat hyödyntää tätä mahdollisuutta. Korvausta otteiden käyttämisestä ei ehdoteta.

Direktiivissä lyhyillä otteilla tarkoitetaan ehdotetuissa säännöksissä direktiivin johdantokappaleen 39 mukaisesti enintään 90 sekunnin pituista otetta. Se, kuinka pitkä ote on kussakin tapauksessa sallittu lyhyenä otteena, määräytyy tapahtuman sisällön ja otteen luonteen perusteella. Esimerkiksi ottelun maalitilanteiden ja pitkäkestoisen tapahtuman uutisoinnissa tarvittavien otteiden kesto on erilainen. Tiedonsaannin tarpeen saattaa useissa tapauksissa täyttää 90 sekuntia huomattavasti lyhyempi ote.

Lineaarisen televisiolähetysten lisäksi nyt ehdotettavien säännösten mukaisesti käytettävä ote saa sisältyä myös lähetysten jälkeen tilauksesta saatavilla pidettävään uutislähetykseen.

Direktiivin säännösten mukaan otteen tarvitsijan olisi hankittava ote samaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yksinoikeuden saaneen lähetystoiminnan harjoittajan signaalista. Suomen tekijänoikeuslakia sovelletaan Suomessa, ja on todennäköistä, että suomalaiset televisioyritykset kääntyvät toistensa puoleen tällaisessa tilanteessa.

Lähettäjäyrityksen oikeuksia koskevaan 48 §:ään ehdotettu rajoitus lähettäjäyrityksen signaaliin kohdistuvaan oikeuteen ehdotetaan ulotettavaksi myös tekijöiden oikeuksiin 25 b §:ään otettavalla sekä lähioikeuksien haltijoiden oikeuksiin otettavilla viittaussäännöksillä.

4.2 Alaikäisille suunnattu kaupallinen viestintä

Työryhmän näkemyksen mukaan olisi tarkoituksenmukaista katsoa direktiivin alaikäisille suunnatun yleisiä sääntöjä koskevan 3 e artiklan g-kohdan tulevan voimaan saatetuksi kuluttajansuojalain 2 luvun 2 §:n 2 momentin edellä kerrotulla ehdotetulla muutoksella, jonka jälkeen se kuuluisi seuraavasti:

Alaikäisille suunnattua tai alaikäiset yleisesti tavoittavaa markkinointia pidetään hyvän tavan vastaisena erityisesti, jos siinä käytetään hyväksi alaikäisen kokemattomuutta tai herkkäuskoisuutta, jos se on omiaan vaikuttamaan haitallisesti alaikäisen tasapainoiseen kehitykseen tai jos siinä pyritään sivuuttamaan vanhempien mahdollisuus toimia täysipainoisesti lapsensa kasvattajina. Hyvän tavan vastaisuutta arvioitaessa otetaan huomioon markkinoinnin yleisesti tavoittamien alaikäisten ikä ja kehitystaso sekä muut olosuhteet.

4.3 Erinäisten säännösten voimaansaattaminen

Työryhmä katsoo direktiivin 3 b artiklan, jossa kielletään vihaan yllyttäminen voimaansaatetuksi rikoslain 11 luvun 10 §:n kansanryhmää vastaan kiihottamisen kriminalisoinnilla. Direktiivin 3 c artiklan säännös palveluiden tarjoamisesta näkö- tai kuulorajoitteisille tulee voimaansaatetuksi televisio- ja radiolain 2 luvun mukaisten toimilupien ohjelmatoimintaa koskevalla, yleisön erityisryhmien tarpeiden turvaamisen kannalta tarpeellisilla toimilupamääräyksillä. Direktiivin 3 d artiklan säännöksen työryhmä katsoo olevan saatetun voimaan tekijäoikeuslailla (404/1961). Artiklan mukaan jäsenvaltioiden tulee varmistaa, että elokuvat lähetetään vain oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina,

Työryhmä harkitsi lain 16 §:n 3 momenttiin lisättävää säännöstä, jossa olisi asetettu tilattavien audiovisuaalisten sisältöpalvelujen tarjoajille yleisluontoinen velvoite edistää mahdollisuuksien mukaan eurooppalaisten teosten saatavuutta. Säännöksellä olisi saatettu voimaan direktiivin 3 i artikla. Työryhmä ei kuitenkaan pidä direktiivin tavoitteellisen artiklan voimaansaattamista lain säännöksellä tarkoituksenmukaisena. Työryhmä pitää asianmukaisena säännöksen kirjaamista hallituksen esityksen perusteluihin, jolloin alalla on mahdollisuus ottaa asia huomioon esimerkiksi itsesääntelyllä. Työryhmä pitää kuitenkin aiheellisena, että tilannetta seurataan.

1.

Laki**televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 9 päivänä lokakuuta 1998 annetun televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain (744/1998) 23 ja 33 § ja

muutetaan lain 1 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, 16 § osaksi sellaisena kuin se on laissa 394/2003, 19 § osaksi sellaisena kuin se on laissa 778/2000, 21, 22, 24–32, 35 §, osaksi sellaisena kuin se on laissa 1539/2001, ja 38 § seuraavasti

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Lain tarkoitus

Lain tarkoituksena on edistää televisio- ja radiotoiminnan harjoittamista.

ehdotetaan korvattavaksi määritelmäpykälällä

1 luku

1 luku

Yleiset säännökset

Yleiset säännökset

2 §

1 §

Määritelmiä

Määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan

1) televisio toiminnalla yleisön vastaanotettavaksi tarkoitettujen televisio-ohjelmistojen alkuperäistä lähettämistä tai tarjollapitoa koodaamattomana tai koodattuna johtoa pitkin taikka vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä, satelliittilähetykset mukaan lukien;

2) radio toiminnalla yleisön vastaanotettavaksi tarkoitettujen ääniradio-ohjelmistojen alkuperäistä lähettämistä tai tarjollapitoa koodaamattomana tai koodattuna johtoa pitkin taikka vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä, satelliittilähetykset mukaan lukien;

3) televisio toiminnan harjoittajalla sitä, jolla on vastuu 1 kohdassa tarkoitettujen televisio-ohjelmistojen suunnittelusta ja joka lähettää televisio-ohjelmistoja tai lähetyttää niitä kolmansien osapuolten välityksellä;

4) radio toiminnan harjoittajalla sitä, jolla on vastuu 2 kohdassa tarkoitettujen ääniradio-ohjelmistojen suunnittelusta ja joka lähettää ääniradio-ohjelmistoja tai lähetyttää niitä

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *audiovisuaalisilla sisältöpalveluilla televisio toimintaa tai tilattavia audiovisuaalisia sisältöpalveluja taikka kaupallista viestintää;*

2) *audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoajalla sitä, joka valitsee ja järjestää audiovisuaalisen sisältöpalvelun sisällön;*

3) *audiovisuaalisella ohjelmalla elokuvaa, televisio-ohjelmaa, tapahtuman välittämistä yleisölle tai muuta vastaavaa pääasiassa liikkuvista kuvista ja äänestä muodostuvaa kokonaisuutta;*

4) *tilattavalla audiovisuaalisella sisältöpalvelulla tilausohjelmapalvelulla palvelua, jossa audiovisuaalisia ohjelmia pidetään yleisön saatavilla ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta;*

5) *radio-ohjelmalla uutislähetystä, keskusteluohjelmaa, musiikkiohjelmaa tai muuta äänestä muodostuvaa kokonaisuutta;*

6) *ohjelmistolla audiovisuaalisten ohjelmien tai radio-ohjelmien muodostamaa ennalta valikoitua kokonaisuutta;*

kolmansien osapuolten välityksellä;

5) ohjelmistolla televisio- tai radio-ohjelmien muodostamaa ennalta valikoitua kokonaisuutta;

6) yleisöllä vapaasti valikoituvaa ohjelmiston vastaanottajakuntaa sekä lukumäärältään huomattavaa ennalta määrättyä viestin vastaanottajajoukkoa;

7) riippumattomalla ohjelmatuottajalla televisio-ohjelmien tuottajaa, jonka osakepääomasta yksittäinen televisio-ohjelmien lähetysohjelmien harjoittaja hallitsee enintään 25 prosenttia tai useampi televisiotoiminnan harjoittaja enintään 50 prosenttia, ja joka viimeisen kolmen vuoden aikana on tuottanut enintään 90 prosenttia ohjelmistaan samalle televisiotoiminnan harjoittajalle;

8) televisio- ja radiomainonnalla televisio- ja radiotoiminnassa lähetettävää mitä tahansa kauppaan, liike-elämään tai ammatinharjoitukseen liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys lähettää maksua tai muuta vastiketta vastaan edistääkseen tavaroiden menekkiä tai palvelujen toimittamista, mukaan lukien kiinteä omaisuus tai oikeudet ja sitoumukset, tai edistääkseen omaa toimintaansa;

9) sponsoroinnilla kaikenlaista osallistumista televisio- tai radiotoiminnassa lähetettävien ohjelmien rahoitukseen, jos rahoitus tulee sellaiselta julkiselta tai yksityiseltä yritykseltä, joka ei harjoita televisio- tai radiotoimintaa tai audiovisuaalisten teosten tuotantoa, ja tarkoituksena on mainostaa yrityksen nimeä, tavaramerkkiä, mielikuvaa, toimintaa tai tuotteita; ja

10) teleostoslähetyksellä suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisiolähetyksiä tuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus tai oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan.

7) *televisiotoiminnalla audiovisuaalisten ohjelmistojen alkuperäistä ja reaaliaikaista lähettämistä yleisölle ennalta ilmoitetun ohjelma-aikataulun mukaisesti;*

8) *televisiotoiminnan harjoittajalla sitä, joka lähettää audiovisuaalisia ohjelmistoja itse tai kolmansien osapuolten välityksellä;*

9) *radiotoiminnalla radio-ohjelmistojen ja niihin liittyvien kuvien tai kuvien sarjan alkuperäistä ja reaaliaikaista lähettämistä yleisölle ennalta ilmoitetun ohjelma-aikataulun mukaisesti;*

10) *radiotoiminnan harjoittajalla sitä, jolla on vastuu radio-ohjelmistojen suunnittelusta ja joka lähettää radio-ohjelmistoja itse tai kolmansien osapuolien välityksellä;*

11) *yleisöllä ohjelmistojen katselijoita tai kuuntelijoita, jotka ovat vapaasti valikoituneet tai joiden lukumäärä on huomattava;*

12) *riippumattomalla ohjelmatuottajalla audiovisuaalisten ohjelmien tuottajaa, jonka osakepääomasta yksittäinen audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoaja hallitsee enintään 25 prosenttia tai useampi enintään 50 prosenttia, ja joka viimeisen kolmen vuoden aikana on tuottanut enintään 90 prosenttia ohjelmistaan samalle sisältöpalvelun tarjoajalle;*

13) *kaupallisella viestinnällä mainontaa, teleostoslähetyksiä, sponsorointia, tuotesijoittelua tai muuta tavaroiden tai palvelujen myynnin tai julkisen kuvan edistämistä;*

14) *televisio- ja radiomainonnalla maksua tai muuta vastiketta vastaan televisio- ja radiotoiminnassa lähetettävää tiedotetta, ilmoitusta tai muuta viestiä, joka ei ole sponsorointia eikä tuotesijoittelua ja jonka tarkoituksena on edistää mainostajan hyödykkeiden myyntiä tai mainostajan tunnettuutta;*

15) *sponsoroinnilla audiovisuaalisten sisältöpalvelujen, audiovisuaalisten ohjelmien taikka radio-ohjelmien tai radiotoiminnan rahoitusta tai muuta taloudellista tukemista, jonka tarkoituksena on tuen antajan hyödykkeiden myynnin tai tuen antajan tunnettuuden edistäminen, jos tuen antaja ei harjoita audiovisuaalisten ohjelmien tuotantoa tai sisältöpalvelujen tarjontaa tai radiotoimintaa;*

16) *teleostoslähetyksellä osto- tai myyntitarjouksia sisältävää televisiolähetystä.*

3 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan Suomeen sijoittautuneen luonnollisen henkilön taikka yhteisön tai säätiön harjoittamaan *televisiotoimintaan*, jos toimintaa harjoitetaan yhdessä tai useammassa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai rajat ylittäviä televisiolähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen (SopS 87/1994) sopimuspuolena olevassa valtiossa, sekä 38 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa televisio- ja radio-ohjelmien edelleen lähettämiseen.

Lain 1 ja 2 sekä 5—7 lukua sovelletaan muun kuin Suomeen sijoittautuneen luonnollisen henkilön, yhteisön tai säätiön harjoittamaan televisiotoimintaan, jos toimintaa harjoitetaan 7 §:n 1 momentin nojalla myönnettävän toimiluvan nojalla. (23.11.2007/1068)

Tätä lakia sovelletaan radiotoimintaan, jos toiminnassa käytetään Suomen myöntämää radiotaajuutta tai Suomessa sijaitsevaa jakeluverkkoa.

Tämä laki ei koske televisio- eikä radiotoimintaa Ahvenanmaan maakunnassa

4 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tätä lakia ei sovelleta 19 ja 38 §:ää lukuun ottamatta:

1) toimintaan, jossa lähetykset on mahdollista vastaanottaa vain oppilaitoksessa, sairaalassa, hotellissa tai muissa vastaavissa toiminnan piiriin kuuluvissa rakennuksissa;

2) toimintaan *televerkoissa, joissa ohjelmistoja voi samanaikaisesti seurata enintään 2 000 liittymän kautta;*

3) vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä tapahtuvaan tilapäiseen, enintään kolme kuukautta kestäväan analogiseen toimintaan, jos toiminnassa käytettävän televisiolähettimen säteilyteho on enintään 1 kilowatti tai radiolähettimen säteilyteho on enintään 50 wattia.

Tämän lain 7 §:n 2 momentissa ja 3 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun televisio- tai radiotoiminnan harjoittamiseen ei sovelleta 10 ja 11 §:ää, 13 §:n 1—6 momenttia eikä 14, 16 ja 17 §:ää.

Tämän lain 7 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun televisio- tai radiotoiminnan

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan Suomeen sijoittautuneen luonnollisen henkilön taikka yhteisön tai säätiön *tarjoamaan audiovisuaaliseen sisältöpalveluun*, jos toimintaa harjoitetaan yhdessä tai useammassa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai rajat ylittäviä televisiolähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen (SopS 87/1994) sopimuspuolena olevassa valtiossa, sekä 38 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa televisio- ja radio-ohjelmien edelleen lähettämiseen.

Lain 1 ja 2 sekä 5—7 lukua sovelletaan muun kuin Suomeen sijoittautuneen luonnollisen henkilön, yhteisön tai säätiön harjoittamaan televisiotoimintaan, jos toimintaa harjoitetaan 7 §:n 1 momentin nojalla myönnettävän toimiluvan nojalla.

Tätä lakia sovelletaan radiotoimintaan, jos toiminnassa käytetään Suomen myöntämää radiotaajuutta tai Suomessa sijaitsevaa jakeluverkkoa.

Tätä lakia ei sovelleta *audiovisuaalisten sisältöpalvelujen tarjoamiseen* eikä radiotoimintaan Ahvenanmaan maakunnassa.

3 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tätä lakia ei sovelleta 19 ja 38 §:ää lukuun ottamatta:

1) toimintaan, jossa audiovisuaaliset sisältöpalvelut tai radiolähetykset on mahdollista vastaanottaa vain oppilaitoksessa, sairaalassa, hotellissa tai muussa vastaavassa toiminnan piiriin kuuluvissa rakennuksissa;

2) *palveluihin, joissa audiovisuaalisen sisällön tarjoaminen on ohjelmien määrä tai lähetysten toistuvuus huomioonottaen satunnaista eikä se ole palvelun päätarkoitus;*

3) vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä tapahtuvaan tilapäiseen, enintään kolme kuukautta kestäväan radiotoimintaan, jos toiminnassa käytettävän radiolähettimen säteilyteho on enintään 50 wattia.

Tämän lain 7 §:n 2 momentissa ja 3 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun toiminnan harjoittamiseen ei sovelleta 10 ja 11 §:ää, 13 §:n 1—6 momenttia eikä 14, 16 ja 17 §:ää.

harjoittamiseen ei sovelleta 10, 11, 13 eikä 14 §:ää.

Tämän lain 7 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen ei sovelleta 10, 11, 13 eikä 14 §:ää.

5 §

Sijoittautuminen

Televisiotoiminnan harjoittaja on sijoittautunut Suomeen, jos toiminnan harjoittajan päätoimipaikka on Suomessa ja *ohjelmistoja* koskevat päätökset tehdään Suomessa.

Televisiotoiminnan harjoittaja on sijoittautunut Suomeen myös seuraavissa tapauksissa:

1) jos *televisiotoiminnan harjoittajalla* on päätoimipaikka tai *ohjelmistoja* koskevat päätökset tehdään jossakin muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa, ja merkittävä osa työntekijöistä on Suomessa;

2) jos merkittävä osa työntekijöistä työskentelee useammassa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa ja televisiotoiminnan harjoittajan päätoimipaikka on Suomessa;

3) jos yhdessäkin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa ei työskentele merkittävää osaa työntekijöistä mutta televisiotoiminta on aloitettu tämän lain 2 luvun mukaisesti ja toiminnan harjoittajalla on taloudellisesti merkittävää toimintaa Suomessa; tai

4) jos *televisiotoiminnan harjoittajalla* on päätoimipaikka jossain Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa mutta *ohjelmistoja* koskevat päätökset tehdään jossakin muussa valtiossa, tai jos tilanne on päinvastainen, milloin merkittävä osa työntekijöistä työskentelee Suomessa.

6 §

Sijoittautuminen eräissä poikkeustapauksissa

4 §

Sijoittautuminen

Audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoaja on sijoittautunut Suomeen, jos toiminnan harjoittajan päätoimipaikka on Suomessa ja *ohjelma-aikataulua tai ohjelmaluetteloa* koskevat päätökset tehdään Suomessa.

Audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoaja on sijoittautunut Suomeen myös seuraavissa tapauksissa:

1) jos sillä on päätoimipaikka tai *ohjelma-aikataulua tai ohjelmaluetteloa* koskevat päätökset tehdään jossakin muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa, ja merkittävä osa työntekijöistä on Suomessa;

2) jos merkittävä osa työntekijöistä työskentelee useammassa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa ja audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoajan päätoimipaikka on Suomessa;

3) jos yhdessäkin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa ei työskentele merkittävää osaa työntekijöistä mutta audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoaja on aloittanut toimintansa Suomen lainsäädännön mukaisesti ja toiminnan harjoittajalla on taloudellisesti merkittävää toimintaa Suomessa; tai

4) jos *audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoajalla* on päätoimipaikka jossain Euroopan talousalueeseen kuuluvassa tai Euroopan neuvoston televisiioleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa mutta *ohjelmistoja* koskevat päätökset tehdään jossakin muussa valtiossa, tai jos tilanne on päinvastainen, milloin merkittävä osa työntekijöistä työskentelee Suomessa.

5 §

Sijoittautuminen eräissä

Televisiotoiminnan harjoittaja, joka ei ole sijoittautunut Euroopan talousalueeseen kuuluvaan tai rajat ylittäviä televisiolähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen sopimuspuolena olevaan valtioon, katsotaan sijoittautuneeksi Suomeen, jos se:

1) käyttää Suomen lain mukaan myönnettyä radiotaajuutta;

2) ei käytä Suomen lain mukaan myönnettyä radiotaajuutta, mutta käyttää suomalaiselle yritykselle kuuluvaa satelliittikapasiteettia; tai

3) ei käytä Suomen myöntämää radiotaajuutta eikä suomalaiselle yritykselle kuuluvaa satelliittikapasiteettia, mutta käyttää Suomessa sijaitsevaa satelliittisignaalin lähetyksensä.

poikkeustapauksissa

Televisiotoiminnan harjoittaja, joka ei ole sijoittautunut Euroopan talousalueeseen kuuluvaan tai rajat ylittäviä televisiolähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen sopimuspuolena olevaan valtioon, katsotaan sijoittautuneeksi Suomeen, jos se:

1) käyttää Suomessa sijaitsevaa satelliittisignaalin lähetyksensä; tai

2) ei käytä Suomessa sijaitsevaa satelliittisignaalin lähetyksensä, mutta käyttää suomalaiselle yritykselle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.

6 §

Yhteystietojen ilmoittaminen

Audiovisuaalisten sisältöpalvelun tarjoajien on pidettävä yleisön nähtävillä seuraavat tiedot:

1) sisältöpalvelun tarjoajan nimi;

2) osoite;

3) sähköpostiosoite tai kotisivu, mistä yleisö voi ottaa nopeasti yhteyden sisältöpalvelun tarjoajaan ja

4) toimintaa valvova viranomainen.

Yllä tarkoitetut tiedot on pidettävä esillä jatkuvasti ja siten että yleisön on ne helppo löytää.

3 luku

Ohjelmisto

16 §

Ohjelmiston eurooppalaisuus

Televisiotoiminnan harjoittajan on varattava eurooppalaisille ohjelmille suurin osa vuosittaisesta lähetyksensä, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiolähetyksille tai teleostoslähetyksille varattua aikaa.

Tarkemmat, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY ja sen muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston

3 luku

Ohjelmisto

16 §

Ohjelmiston eurooppalaisuus

Televisiotoiminnan harjoittajan on varattava eurooppalaisille ohjelmille suurin osa vuosittaisesta lähetyksensä, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiolähetyksille tai teleostoslähetyksille varattua aikaa.

Tarkemmat, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY 1 artiklan mukaiset säännökset siitä, millaisia ohjelmia pidetään

direktiivin 97/36/EY 6 artiklan mukaiset säännökset siitä, millaisia ohjelmia pidetään 1 momentissa tarkoitettuina eurooppalaisina ohjelmina, annetaan valtioneuvoston asetuksella.

1 momentissa tarkoitettuina eurooppalaisina ohjelmina, annetaan valtioneuvoston asetuksella.

19 §

Lasten kehitykselle haitalliset ohjelmat

Televisiotoiminnan harjoittajan on huolehdittava siitä, että televisio-ohjelmat, jotka väkivaltaisuutensa tai seksuaalisen sisältönsä vuoksi tai kauhua herättämällä taikka muulla näihin rinnastettavalla tavalla ovat omiaan vaikuttamaan haitallisesti lasten kehitykseen, lähetetään sellaiseen aikaan, jolloin lapset eivät tavallisesti katso televisio-ohjelmia. (25.8.2000/778)

Jos televisiotoiminnan harjoittaja lähettää 1 momentissa tarkoitetun ohjelman, sen haitallisuudesta lasten kehitykselle on ilmoitettava ennen ohjelman lähettämistä. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos lähetyksessä on koko ohjelman lähetysajan näkyvissä tunnus, josta ilmenee ohjelman haitallisuus lasten kehitykselle.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei koske televisio-ohjelmia, joiden vastaanottamiseen tarvitaan suojauksen purkulaite.

4 luku

Mainonta teleostoslähetykset ja sponsorointi

21 §

Yleiset periaatteet

Televisio- ja radiomainokset on voitava tunnistaa mainoksiksi ja teleostoslähetykset teleostoslähetyksiksi. Ne on erotettava muusta ohjelmistosta kuva- tai äänitunnuksella.

Uutis- ja ajankohtaisohjelmissa säännöllisesti esiintyvien henkilöiden kuvaa tai ääntä ei saa käyttää mainoksissa.

Yksittäiset mainokset ja teleostoslähetykset ovat sallittuja vain poikkeuksellisesti.

Mainonnassa ja teleostoslähetyksissä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavaa tekniikkaa.

19 §

Lasten kehitykselle haitalliset ohjelmat

Televisiotoiminnan harjoittajan on huolehdittava siitä, että audiovisuaaliset ohjelmat, jotka väkivaltaisuutensa tai seksuaalisen sisältönsä vuoksi tai kauhua herättämällä taikka muulla näihin rinnastettavalla tavalla ovat omiaan vaikuttamaan haitallisesti lasten kehitykseen, lähetetään sellaiseen aikaan, jolloin lapset eivät tavallisesti katso ohjelmia.

Jos televisiotoiminnan harjoittaja lähettää 1 momentissa tarkoitetun ohjelman, sen haitallisuudesta lasten kehitykselle on ilmoitettava ennen ohjelman lähettämistä. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos lähetyksessä on koko ohjelman lähetysajan näkyvissä tunnus, josta ilmenee ohjelman haitallisuus lasten kehitykselle.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei koske ohjelmia, joiden vastaanottamiseen tarvitaan suojauksen purkulaite.

Tilattavien audiovisuaalisten sisältöpalvelun tarjoajien on toteutettava palvelut siten, että alaikäiset eivät tavallisesti näe tai kuule sellaisia ohjelmia, jotka voivat vakavasti haitata heidän kehitystään.

4 luku

Kaupallinen viestintä

21 §

Yleiset periaatteet

Kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa. Piilotetusti toteutettu kaupallinen viestintä on kielletty.

Kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää:
1) uutis- ja ajankohtaisohjelmissa säännöllisesti esiintyvien henkilöiden kuvaa tai ääntä; eikä

2) alitajunnan kautta vaikuttavaa tekniikkaa.

Lisäksi kaupalliseen viestintään sovelletaan, mitä kuluttajansuojalain 2 luvun 2 §:n 1 momentissa säädetään hyvän tavan vastaisesta markkinoinnista.

Piilomainonta ja piiloteleostoslähetykset ovat kiellettyjä.

22 §

Mainosten ja teleostoslähetysten sijoittelu

Televisio-ohjelmistoissa mainokset ja teleostoslähetykset on sijoitettava ohjelmien väliin. Jos 2–5 momentin edellytykset täyttyvät, mainoksia ja teleostoslähetyksiä voidaan sijoittaa myös ohjelmien keskelle siten, ettei loukata ohjelman eheyttä ja arvoa eikä tekijänoikeuksien haltijoiden oikeuksia.

Ohjelmissa, jotka koostuvat itsenäisistä osista, tai urheiluohjelmissa ja samantapaisesti rakentuissa ohjelmissa, joissa on väliaikoja, mainoksia ja teleostoslähetyksiä saa sijoittaa ainoastaan osien väleihin tai väliajoille.

Pitkän elokuvan ja televisiota varten tehdyn elokuvan sekä muun audiovisuaalisen teoksen lähetyksen saa keskeyttää kerran kutakin 45 minuutin jaksoa kohti, jos teoksen suunniteltu kesto on yli 45 minuuttia. *Lisäkeskeytys on sallittu, jos teoksen suunniteltu kesto on vähintään 20 minuuttia pidempi kuin kaksi tai useampi kokonaista 45 minuutin jaksoa.*

Kun mainoksilla tai teleostoksilla keskeytetään muita kuin 2 momentissa tarkoitettuja televisio-ohjelmia, peräkkäisten mainoskatkojen välillä on oltava vähintään 20 minuuttia yhden ohjelman aikana.

Uskonnollisten tilaisuuksien televisiolähetyksiä ei saa katkaista mainoksilla eikä teleostoslähetyksillä. Utisia ja ajankohtaisohjelmia, dokumenttiohjelmia, uskonnollisia ohjelmia ja lastenohjelmia ei saa keskeyttää mainoksilla eikä teleostoslähetyksillä, jos ohjelman aikataulun mukainen kesto on alle 30 minuuttia. Jos ohjelma kestää vähintään 30 minuuttia, sovelletaan 1–4 momentin säännöksiä.

23 §

Mainonnan ja teleostoslähetysten eettiset periaatteet

Televisio- ja radiomainoksissa tai teleostoslähetyksissä ei saa loukata ihmisarvoa, eikä uskonnollista tai poliittista vakaumusta. Niissä ei saa suosia toimintaa, jossa vaarannetaan terveyttä, yleistä turvallisuutta tai ympäristöä eikä niissä saa esiintyä rotuun, sukupuoleen tai

22 §

Televisiomainosten ja teleostoslähetysten erottaminen ja sijoittelu

Televisiomainokset ja teleostoslähetykset on erotettava muista ohjelmista ääni- tai vastaavalla tunnuksella tai kuvatilalla jakamisella.

Mainokset ja teleostoslähetykset on sijoitettava audiovisuaalisten ohjelmien väliin. Jos 3–6 momentin edellytykset täyttyvät, mainoksia ja teleostoslähetyksiä voidaan sijoittaa myös ohjelmien keskelle siten, ettei loukata ohjelman eheyttä ja arvoa eikä tekijänoikeuksien haltijoiden oikeuksia.

Yksittäiset mainokset ja teleostoslähetykset ovat muutoin kuin urheilulähetyksissä sallittuja vain poikkeuksellisesti.

Ohjelmissa, jotka koostuvat itsenäisistä osista, urheiluohjelmissa tai muissa samantapaisesti rakentuissa ohjelmissa, joissa on väliaikoja, mainoksia ja teleostoslähetyksiä saa sijoittaa ainoastaan osien väleihin tai väliajoille.

Pitkän elokuvan ja televisiota varten tehdyn elokuvan sekä muun audiovisuaalisen teoksen lähetyksen saa keskeyttää kerran kutakin 30 minuutin jaksoa kohti.

Lastenohjelmien lähetyksen saa keskeyttää mainoksilla tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin 30 minuutin jaksoa kohti, jos ohjelman kesto on enemmän kuin 30 minuuttia.

Uskonnollisten tilaisuuksien televisiolähetyksiä ei saa katkaista mainoksilla eikä teleostoslähetyksillä.

ehdotetaan kumottavaksi, ks. 21 §

kansallisuuteen perustuvaa syrjintää.

24 §

Tupakkatuotteet ja alkoholijuomat

Tupakkatuotteiden mainonnan ja teleostoslähetysten osalta noudatetaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain (693/1976) säännöksiä. Alkoholijuomien mainonnan ja teleostoslähetysten osalta noudatetaan alkoholilain (1143/1994) säännöksiä

25 §

Alaikäisten suojelu

Televisio- ja radiomainonta ei saa aiheuttaa moraalista tai fyysistä haittaa lapsille. Televisio- ja radiomainonnassa ei saa:

- 1) kehottaa lapsia ostamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai herkkäuskoisuuttaan;
- 2) suoraan rohkaista lapsia taivuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tuotteita tai palveluja;
- 3) käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota lapset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita ihmisiä kohtaan; eikä
- 4) perusteettomasti näyttää lapsia vaarallisissa tilanteissa.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti teleostoslähettyksiä. Niissä ei myöskään saa kehottaa lapsia tekemään tavaroiden tai palvelujen osto- tai vuokrasitoumuksia.

26 §

Sponsoroiduille ohjelmille asetettavat vaatimukset

Sponsori ei saa vaikuttaa sponsoroidun televisio- tai radio-ohjelman sisältöön ja sijoitteluun ohjelmistossa siten, että se vaikuttaisi lähetystoiminnan harjoittajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen ohjelmien suhteen.

Sponsoroitujen televisio- ja radio-ohjelmien alussa tai lopussa on esitettävä selvästi sponsorin nimi tai tunnus.

Sponsoroiduissa televisio- tai radio-ohjelmissa ei saa rohkaista ostamaan tai

24 §

Eräisiin tuotteisiin liittyvä kaupallinen viestintä

Tupakkatuotteita koskevaan kaupalliseen viestintään sovelletaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain (693/1976) säännöksiä. Alkoholijuomia koskevaan kaupalliseen viestintään sovelletaan alkoholilain (1143/1994) säännöksiä. *Lääkkeitä koskevaan kaupalliseen viestintään sovelletaan lääkelain (365/1997) säännöksiä.*

25 §

Alaikäisten suojelu

Teleostoslähetyksissä ei saa kehottaa lapsia tekemään tavaroiden tai palvelujen osto- tai vuokrasitoumuksia.

Muutoin kaupalliseen viestintään sovelletaan, mitä kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvun 2 §:n 2 momentissa säädetään *alaikäisille suunnatusta tai alaikäiset yleisesti tavoittavasta kaupallisesta viestinnästä.*

26 §

Ohjelmien ja palveluiden sponsorointi

Sponsori ei saa vaikuttaa sponsoroidun *audiovisuaalisen ohjelman* tai radio-ohjelman taikka *audiovisuaalisen sisältöpalvelun* sisältöön eikä ohjelmien sijoitteluun ohjelmistossa siten, että se vaikuttaisi audiovisuaalisen sisältöpalvelun tarjoajan tai radiotoiminnan harjoittajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen ohjelmien suhteen.

Sponsoroitujen *audiovisuaalisten ohjelmien* ja radio-ohjelmien alussa tai lopussa on esitettävä selvästi sponsorin nimi

vuokraamaan sponsorin tai kolmannen osapuolen tuotteita tai palveluja varsinkaan viittaamalla erityisesti ja mainosluonteisesti kyseisiin tuotteisiin tai palveluihin.

27 §

Kielletty sponsorointi

Pääasiassa tupakkatuotteita valmistavan yrityksen sponsoroimaa ohjelmaa ei saa lähettää televisiossa eikä radiossa.

Jos ohjelman sponsorina on yritys, jonka toimintaan kuuluu lääketuotteiden tai lääkehoitojen valmistaminen tai myynti, ohjelman yhteydessä voidaan esittää yrityksen nimi tai tunnus ottaen huomioon mitä 26 §:ssä säädetään. Tässä yhteydessä ei kuitenkaan saa tuoda esille sellaista lääketuotetta tai hoitomuotoa, joka on Suomessa saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä.

28 §

Uutis- ja ajankohtaisohjelmien sponsorointikielto

Televisiossa tai radiossa lähetetyt uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja lähetyksiä.

tai tunnus.

Sponsoroiduissa *audiovisuaalisissa ohjelmissa* tai radio-ohjelmissa ei saa rohkaista ostamaan tai vuokraamaan sponsorin tai kolmannen osapuolen tuotteita tai palveluja varsinkaan viittaamalla erityisesti ja mainosluonteisesti kyseisiin tuotteisiin tai palveluihin.

27 §

Kielletty sponsorointi

Pääasiassa tupakkatuotteita valmistava tai markkinoiva yritys ei saa sponsoroida ohjelmia, audiovisuaalisia sisältöpalveluja eikä radiotoimintaa.

Jos ohjelman sponsorina on yritys, jonka toimintaan kuuluu lääketuotteiden tai lääkehoitojen valmistaminen tai myynti, ohjelman yhteydessä voidaan esittää yrityksen nimi tai tunnus ottaen huomioon mitä 26 §:ssä säädetään. Tässä yhteydessä ei kuitenkaan saa tuoda esille sellaista lääketuotetta tai hoitomuotoa, joka on Suomessa saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä.

Uutis- tai ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja.

28 §

Tuotesijoittelu

Tuotteen sijoittaminen audiovisuaaliseen ohjelmaan mainostamistarkoituksessa on kielletty.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske

- 1) elokuvateoksia,*
- 2) audiovisuaalista sisältöpalvelua varten tehtyjä elokuvia tai sarjoja,*
- 3) urheiluohjelmia eikä*
- 4) kevyitä viihdeohjelmia.*

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske vastikkeetonta tarpeistoa, jolla ei ole merkittävää arvoa.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei koske lastenohjelmia.

Mitä 1 momentissa säädetään tuotteesta, koskee myös palvelua, tavaramerkkiä ja niihin liittyviä viittauksia.

Ohjelmissa, joissa tuotesijoittelu on sallittu, ei saa:

- a) vaikuttaa tuotesijoittelulla ohjelmien sisältöön tai niiden sijoitteluun ohjelmistossa.*

b) rohkaista ostamaan tai vuokraamaan kyseisiä tuotteita tai palveluja varsinkaan erityisesti ja mainosluonteisesti niihin viittaamalla

c) aiheettomasti korostaa niihin sijoitettuja tuotteita

d) olla tupakkatuotteiden tai ainoastaan lääkärin määräyksestä Suomessa saatavilla olevien lääketuotteiden ja hoitomuotojen tuotesijoittelua.

Yleisölle on joko tekstillä tai sisältöpalvelujen tarjoajien yhtenäisesti käyttämällä tunnuksella selkeästi ilmoitettava siitä, että ohjelmassa on tuotesijoittelua. Ilmoitus pitää sijoittaa ohjelman alkuun, loppuun ja ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen. Ilmoitus ei saa olla mainosluonteinen.

Tuotesijoittelusta ei kuitenkaan tarvitse ilmoittaa, jos mediapalvelujen tarjoajan sidosyritys tai mediapalvelujen tarjoaja itse ei ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

29 §

Teleostoslähetysten ja televisiomainosten aikarajoitukset

Teleostoslähetysten ja televisiomainosten lähetysajan osuus 31 §:ssä tarkoitettuja teleostsohjelmille varattuja ohjelmapaikkoja lukuun ottamatta ei saa olla yli 20 prosenttia päivittäisestä lähetysajasta.

Televisiomainosten lähetysaika ei saa olla yli 15 prosenttia päivittäisestä lähetysajasta.

Mainosten ja teleostoslähetysten osuus yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia, lukuun ottamatta sellaisia kanavia, joilla lähetetään pelkästään teleostoslähetyksiä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuna aikarajoihin sisältyvänä mainontana ei pidetä lähetystoiminnan harjoittajan omia ohjelmia ja näihin suoraan liittyviä oheistuotteita koskevia kuulutuksia eikä virallisia tiedotuksia ja korvauksetta lähetettäviä hyväntekeväisyysvetoimuksia.

30 §

Radiomainonnan aikarajoitukset

Radiomainosten lähetysaika ei saa olla yli kymmenen prosenttia päivittäisestä lähetysajasta. Mainoksia saa

29 §

Teleostoslähetysten ja televisiomainosten aikarajoitukset

Teleostoslähetysten ja televisiomainosten lähetysajan osuus yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia.

Mainosten ja teleostoslähetysten osuus yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia, lukuun ottamatta sellaisia kanavia, joilla lähetetään pelkästään teleostoslähetyksiä.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta lähetystoiminnan harjoittajan omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita koskeviin ilmoituksiin eikä sponsorointia tai tuotesijoittelua koskeviin ilmoituksiin.

30 §

Radiomainonnan erottaminen ja aikarajoitukset

Radiomainokset on erotettava muista ohjelmista ääni- tai vastaavalla tunnuksella tai kuvatilän jakamisella.

radiolähetyksissä kuitenkin kunakin kahtena peräkkäisenä täytenä tuntina olla enintään yhteensä 24 minuuttia.

31 §

Teleostosojelmien aikarajoitukset

Teleostoslähetyksistä koostuvan ohjelman yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia kanavalla, jota ei ole varattu pelkästään teleostoslähetyksille. *Ohjelmia saa olla päivässä enintään kahdeksan. Niiden kokonaiskesto saa olla enintään kolme tuntia päivässä. Teleostoslähetyksistä koostuviin ohjelmiin on liitettävä kuva- tai äänitunnus, joka erottaa ne selvästi muusta ohjelmistosta.*

32 §

Teleostoslähetyksille varatut kanavat

Tämän lain 16, 17 ja 22 §:n sekä 29 §:n 2 momentin säännöksiä ei sovelleta sellaisiin televisiokanaviin, joilla lähetetään yksinomaan teleostoslähetyksiä. *Myös tällaisilla kanavilla mainostamista koskevat kuitenkin 29 §:ssä säädetyt aikarajoitukset.*

33 §

Myynninedistämistoimintaan varatut kanavat

Tämän lain 16, 17 ja 22 §:n säännöksiä ei sovelleta sellaisiin televisiokanaviin, joilla lähetetään yksinomaan televisiotoiminnan harjoittajan omaan myynninedistämistoimintaan liittyviä ohjelmia. Mainonta tällaisilla kanavilla on kuitenkin sallittu 29 §:n 1 ja 2 momentin säännösten mukaisesti.

35 §

Valvontaviranomaiset

Viestintäviraston tehtävänä on valvoa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista lukuun ottamatta niitä säännöksiä, joiden noudattamisen valvonta on säädetty kuluttaja-asiamiehen tehtäväksi.

Kuluttaja-asiamies valvoo 23 ja 25 §:n

Radiomainosten lähetysaika ei saa olla yli kymmenen prosenttia päivittäisestä lähetysajasta. Mainoksia saa radiolähetyksissä kuitenkin kunakin kahtena peräkkäisenä täytenä tuntina olla enintään yhteensä 24 minuuttia.

31 §

Teleostosojelmien aikarajoitukset

Teleostoslähetyksistä koostuvan ohjelman yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia kanavalla, jota ei ole varattu pelkästään teleostoslähetyksille.

32 §

Teleostoslähetyksille varatut kanavat

Tämän lain 16, 17 ja 22 §:n sekä 29 §:n 2 momentin säännöksiä ei sovelleta sellaisiin televisiokanaviin, joilla lähetetään yksinomaan teleostoslähetyksiä.

Ehdotetaan kumottavaksi

35 §

Valvontaviranomaiset

Viestintäviraston tehtävänä on valvoa 2 momentissa säädetyin poikkeuksin tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista lukuun ottamatta niitä säännöksiä, joiden noudattamisen valvonta on säädetty kuluttaja-asiamiehen tehtäväksi.

säännösten noudattamista. Kuluttaja-asiamies voi puuttua kuluttajansuojalain (38/1978) nojalla myös muiden tämän lain 4 luvun säännösten vastaisiin lähetyksiin, jos niiden *sisältö* on kuluttajien kannalta sopimatonta tai harhaanjohtavaa markkinointia. Kuluttaja-asiamies voi saattaa asian markkinaoikeuden käsiteltäväksi siten kuin siitä säädetään eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetussa laissa (1528/2001).

Kuluttaja-asiamies valvoo 25 §:n noudattamista. Kuluttaja-asiamies voi puuttua kuluttajansuojalain nojalla myös *muuhun* tämän lain 4 luvun säännösten vastaiseen *kaupalliseen viestintään*, jos se on kuluttajien kannalta sopimatonta tai harhaanjohtavaa markkinointia. Kuluttaja-asiamies voi saattaa asian markkinaoikeuden käsiteltäväksi siten kuin siitä säädetään eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetussa laissa (1528/2001).

2.

Laki**tekijänoikeuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun tekijänoikeuslain (404/1961) 25 b §, sellaisena kuin se on laissa 446/1995, ja 48 §, sellaisina kuin se on laissa 821/2005, seuraavasti:

Päiväntapahtuman toisintaminen

25 b §

Toisinnettaessa päiväntapahtumaa radio- tai televisiolähetysessä tai elokuvana saadaan päiväntapahtumassa näkyvä tai kuuluva teos sisällyttää toisinnokseen tiedotustarkoituksen edellyttämässä laajuudessa.

Päiväntapahtuman toisintaminen

25 b §

Toisinnettaessa päiväntapahtumaa radio- tai televisiolähetysessä tai elokuvana saadaan päiväntapahtumassa näkyvä tai kuuluva teos sisällyttää toisinnokseen tiedotustarkoituksen edellyttämässä laajuudessa.

Käytettäessä vapaasti valittuja lyhyitä otteita televisiolähetyksestä 48 §:n 5 momentin mukaisesti yleisöä suuresti kiinnostavasta tapahtumasta tehtäviä uutisraportteja varten, saadaan tapahtumassa näkyvä tai kuuluva teos sisällyttää uutisraporttiin.

48 §

Radio- ja televisioyritys

Radio- tai televisiolähetystä ei lähettäjäyrittäjän suostumuksesta saa lähettää edelleen taikka tallentaa laitteelle, jonka avulla se voidaan toisintaa. Ilman lähettäjäyrittäjän suostumusta televisiolähetystä ei myöskään saa toisintaa tiloissa, joihin yleisöllä on pääsy maksua vastaan.

Tallennettua lähetystä ei lähettäjäyrittäjän suostumuksesta saa, ennen kuin 50 vuotta on kulunut lähettämivuodesta:

- 1) siirtää laitteeseen, jolla se voidaan toisintaa;
- 2) lähettää uudelleen;
- 3) levittää yleisön keskuuteen;
- 4) välittää yleisölle johtimittaisen tai johtimittaisen, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada tallennettu lähetys saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.

48 §

Radio- ja televisioyritys

Radio- tai televisiolähetystä ei lähettäjäyrittäjän suostumuksesta saa lähettää edelleen taikka tallentaa laitteelle, jonka avulla se voidaan toisintaa. Ilman lähettäjäyrittäjän suostumusta televisiolähetystä ei myöskään saa toisintaa tiloissa, joihin yleisöllä on pääsy maksua vastaan.

Tallennettua lähetystä ei lähettäjäyrittäjän suostumuksesta saa, ennen kuin 50 vuotta on kulunut lähettämivuodesta:

- 1) siirtää laitteeseen, jolla se voidaan toisintaa;
- 2) lähettää uudelleen;
- 3) levittää yleisön keskuuteen;
- 4) välittää yleisölle johtimittaisen tai johtimittaisen, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada tallennettu lähetys saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti lähettäjärityksen käyttämään muuhun ohjelmaa kuljettavaan signaaliin kuin radio- tai televisiolähetykseen.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa, 6-8 §:ssä, 11 §:n 2-5 momentissa, 11 a §:ssä, 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1,3 ja 4 momentissa, 15, 16, ja 16 a-16 e §:ssä, 19 §:n 1 momentissa, 21, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 26 §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään. Lisäksi lähetyksen edelleen lähettämiseen kaapeleitse sovelletaan vastaavasti, mitä 25 h §:n 1 momentissa ja 25 i §:ssä säädetään, paitsi jos lähetys on peräisin muusta Euroopan talousalueeseen kuuluvasta valtiosta, jolloin näiden säännösten sijasta sovelletaan vastaavasti, mitä 25 h §:n 3 momentissa säädetään.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti lähettäjärityksen käyttämään muuhun ohjelmaa kuljettavaan signaaliin kuin radio- tai televisiolähetykseen.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sovelletaan vastaavasti, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa, 6-8 §:ssä, 11 §:n 2-5 momentissa, 11 a §:ssä, 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 13 a §:n 2 momentissa, 14 §:n 1,3 ja 4 momentissa, 15, 16 ja 16 a-16 e §:ssä, 19 §:n 1 momentissa, 21, 22, 25 b ja 25 d §:ssä, 25 f §:n 2 ja 3 momentissa, 26 §:ssä, 27 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 29 §:ssä säädetään. Lisäksi lähetyksen edelleen lähettämiseen kaapeleitse sovelletaan vastaavasti, mitä 25 h §:n 1 momentissa ja 25 i §:ssä säädetään, paitsi jos lähetys on peräisin muusta Euroopan talousalueeseen kuuluvasta valtiosta, jolloin näiden säännösten sijasta sovelletaan vastaavasti, mitä 25 h §:n 3 momentissa säädetään.

Sen estämättä, mitä tässä pykälässä säädetään, Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon sijoittautuneella lähettäjärityksellä on yleisöä suuresti kiinnostavasta tapahtumasta tehtäviä uutisraportteja varten oikeus käyttää yleisissä uutislähetyksissään lyhyitä otteita televisiolähetyksestä, jonka toinen lähettäjäritys lähettää yksinoikeudella. Lähettäjäritys saa käyttää otetta myös uutislähetyksen tilauspohjaisessa yleisölle välittämisessä. Käytetty ohjelmalähde on mainittava, jollei se käytännön syistä ole mahdotonta.

Lisäksi lisätään lain 45, 46, 46 a ja 47 §:ään viittaussäännös 48 §:n 5 momenttiin

Eriävät mielipiteet

Ilkka Vanttisen eriävä mielipide
työryhmän ehdotukseen,
jonka on tarkoitus implementoida av-direktiivi
(2007/65/EY) Suomen lainsäädäntöön

Motto:
Peltoniemen Hintriikan
surumarssi
On suo, pitkospuut.
Tienä on vain pitkospuut,
Ja ne vie luokse töllin harmaan,
Töllin huolen harmaan.
(trad., sanat Reino Helismaa)

Eriävä mielipiteeni koskee ehdotuksen 28 §:ää. Pidän pykälän ensimmäistä momenttia riittävänä: "Tuotteen sijoittaminen audiovisuaaliseen ohjelmaan mainostamistarkoituksessa on kielletty". Muun osan ehdotuksesta voi jättää pois.

Perustelut:

Journalistin ohjeiden piilomainontapykälä tähdentää, että mainoksen ja ohjelman (toimituksellisen sisällön) rajaa ei saa hämärtää. Jos laki sallii rajan hämärtämisen, Julkisen sanan neuvoston harjoittaman median itsesääntelyn edellytykset joko heikkenevät tai poistuvat aikaa myöten kokonaan tältä osin.

Tuotesijoittelun sallimisella olisi vaikutuksia myös journalistiseen riippuvuuteen, vaikka ehdotuksessa painotetaankin sitä, että niin ei saisi käydä. Ehdotus sallii kaupallisten elementtien (tuotesijoittelu) lisääntymisen ohjelmien sisällä. Koska tv-kanavat kilpailevat mainoseuroista, suunniteltaisiin tuotesijoittelun ympäristö eli ohjelmat ja niiden lähettämisajankohdat mahdollisimman houkutteleviksi. Näin maksaja määräisi nykyistä enemmän sen, mitä kanavat esittävät. Puhevallan luovuttamisen lisäksi on melko varmaa, että ohjelmisto voisi entistä enemmän yhdenmukaistua.

Pykälä on niin monimutkainen ja vaikeaselkoinen, että sen valvonta olisi mahdotonta. Viittaen tässä eriävän mielipiteeni mottoon Peltoniemen Hintriikan surumarssiin – näen valvojan viranomaisen taivaltavan liukkailla pitkospuilla ja joutuvan lopulta marssimaan Suomen synkimmän laulun tahdissa hetteiköllä.

Esimerkkinä pykälän vaikeaselkoisuudesta referoin tuotesijoittelusta sanottua ehdotetusta pykälästä: 1) Tuotteen sijoittaminen ohjelmaan mainostarkoituksessa on kielletty, 2) Kielto ei koske elokuvateoksia, elokuvia tai sarjoja, urheiluohjelmia eikä kevyitä viihdeohjelmia, 3) Kielto ei koske vastikkeetonta tarpeistoa, jolla ei ole merkittävää arvoa, 4) Kiellon kumoaminen ei koske lastenohjelmia, 5) Tuotesijoittelulle sallituissa ohjelmissa se ei saa vaikuttaa ohjelman sisältöön tai sijoitteluun ohjelmistossa; se ei saa rohkaista ostamaan tai vuokraamaan kyseisiä tuotteita tai palveluja varsinkaan erityisesti ja mainosluonteisesti niihin viittaamalla; se ei saa aiheettomasti korostaa niihin sijoitettuja tuotteita.

Helsingissä 5. syyskuuta 2008

|

Ilkka Vanttinen

Jätän eriävän mielipiteen muistiossa käsitelyihin asioihin seuraavilta osin:

Tuotesijoittelu

Lasten asemaa ei mielestäni turvata ehdotetuilla säännöksillä. **Tuotesijoittelu olisi kokonaan kiellettävä lasten katseluaikaan esitettävissä ohjelmissa.** Lapset eivät usein tunnista tuotesijoittelua mainonnaksi. Lasten katseluaikaan lähetettävissä ohjelmissa olisi ehdotetun sääntelyn toteutuessa kyse lasten kannalta usein kielletystä piilomainonnasta. Ero mainonnan ja muun aineiston välillä on oltava selvä myös lapsille. Tuotesijoittelua esiintyy tyypillisesti paljon juuri alkuillasta esitettävissä viihdeohjelmissa, joita lapset nimenomaisesti haluavat katsella. Johdonmukaisuus kuluttajansuojalakiin perustuvan vakiintuneen ratkaisukäytännön kanssa on turvattava tässäkin yhteydessä. Ei ole olemassa perusteita sille, etteikö lasten olisi myös tunnistettava mainonta. Päinvastoin kuluttajansuojalaissa asetetaan lapset erityisasemaan. Uuden, lokakuun alusta voimaantulevan kuluttajansuojalain 2 luvun 2 §:n 2 momentin mukaan *mainonnassa ei saa käyttää hyväksi alaikäisen kokemattomuutta tai herkkäuskoisuutta, jos se on omiaan vaikuttamaan haitallisesti alaikäisen tasapainoiseen kehitykseen tai jos siinä pyritään sivuuttamaan vanhempien mahdollisuus toimia täysipainoisesti lapsensa kasvattajina.*

Kuluttajansuojalain vakiintuneen ratkaisukäytännön mukaan lapsiin kohdistuvaksi mainonnaksi voidaan katsoa myös mainonta, joka tavoittaa lapsen. Kuluttaja-asiamies arvioi mainosten sopimattomuutta nimenomaan mainosten tavoittavuuden kannalta. Siksi sopimattomat mainokset esimerkiksi televisiossa on kielletty muidenkin kuin lastenohjelmien yhteydessä. Uudessa kuluttajansuojalain 2 luvun 2 §:n säännöksessä puhutaan myös *alaikäiset yleisesti tavoittavasta markkinoinnista.*

Jotta lasten asema turvattaisiin ja lainsäädännön soveltaminen olisi mahdollista pitää johdonmukaisena, tuotesijoittelua ei pidä sallia lainkaan lasten katseluaikaan esitettävissä ohjelmissa. Se, että tuotesijoittelusta ilmoitetaan tunnuksella ohjelman alussa ja lopussa sekä mainoskatkojen jälkeen, ei tee mainonnasta lapselle tunnistettavaa eikä sopivaa. Kyse on siis kielletystä piilomainonnasta. Myös Eduskunnan sivistysvaliokunta on lausunnossaan (8/2006) todennut, ettei tuotesijoittelua voi sallia lasten katseluaikaan esitettävissä ohjelmissa ja että mainonnan tunnistettavuus on varmistettava myös uusien mainonnan sijoittelutapojen käytettäessä.

Esityksen mukaan tuotesijoittelua ei ole vastikkeeton tarpeisto, jolla ei ole merkittävää arvoa. Kuten Kuluttajavirasto on aiemmin tuonut esille, tuotteiden esittämistapaa arvioitaessa ei ratkaisevaa pitäisi olla se, mikä tuotteen arvo on. Olennaista arvioinnin kannalta tulisi olla se tapa, miten tuotteita ja palveluita ohjelmissa käytetään ja miten niitä kuvataan. Merkittävää arvoa edustavan tarpeiston antamisena toteutettavaan tuotesijoitteluun ei ehdotuksessa esitetä ohjelmatyyppejä koskevia rajoituksia. Ehdotuksesta poiketen **lastenohjelmissa ei pidä sallia myöskään tarpeiston antamisena toteutettavaa tuotesijoittelua.** Tällainen sääntely romuttaisi koko sääntelyn peruslähtökohdan siitä, että lastenohjelmien tulee olla tuotesijoittelusta vapaita. Eroa ei voida tehdä sillä perusteella, että kyse on tarpeiston antamisesta.

Miina Ojajärvi
lakimies

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2007/65/EY,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2007,

televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan,

ottavaa huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiivillä 89/552/ETY ⁽⁴⁾ sovitetaan yhteen tiettyjä televisiolähetystoimintaa koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Audiovisuaalisten mediapalvelujen uudet lähetysteknologiat edellyttä-

vät kuitenkin sääntelyjärjestelmän mukauttamista siten, että siinä voidaan ottaa huomioon rakenteellisten muutosten, tieto- ja viestintätekniikoiden leviämisen ja teknologian kehittymisen vaikutukset liiketoimintamalleihin ja erityisesti kaupallisen lähetystoiminnan rahoitukseen sekä varmistaa mahdollisimman hyvät kilpailuedellytykset ja oikeusvarmuus eurooppalaiselle tietoteknologialle sekä Euroopan mediayrityksille ja sen media-alan palveluille ja lisäksi taata kulttuurien ja kielten moninaisuuden kunnioittaminen.

(2) Vaikka televisiolähetystoimintaa koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä sovitetaan jo yhteen direktiivillä 89/552/ETY, tilattavien (on-demand) audiovisuaalisten mediapalvelujen kaltaiseen toimintaan liittyvissä säännöissä on eroavaisuuksia, joista osa saattaa haitata näiden palvelujen vapaata liikkuvuutta Euroopan yhteisössä ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.

(3) Audiovisuaaliset mediapalvelut ovat niin kulttuurin kuin kaupan alan palveluja. Niillä on kasvava merkitys yhteiskuntien, demokratian – varsinkin tiedonvälityksen vapauden, mielipiteiden moninaisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden turvaamalla – koulutuksen ja kulttuurin kannalta, ja sen vuoksi on perusteltua soveltaa näihin palveluihin tiettyjä erityissääntöjä.

(4) Perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdassa määrätään, että yhteisön on otettava kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon perustamissopimuksen muiden määräysten mukaisessa toiminnassaan erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

(5) Euroopan parlamentti pyysi Dohan kierroksesta ja WTO:n ministerikokouksesta 1 päivänä joulukuuta 2005 ⁽⁵⁾ ja 4 päivänä huhtikuuta 2006 ⁽⁶⁾ antamissaan päätöslauselmissa jättämään julkiset peruspalvelut kuten

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 202.

⁽²⁾ EUVL C 51, 6.3.2007, s. 7.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 15. lokakuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 29. marraskuuta 2007.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

⁽⁵⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁶⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

audiovisuaaliset palvelut palvelujen kaupan vapauttamista koskevan GATS-neuvottelukierroksen ulkopuolelle. Euroopan parlamentti tuki 27 päivänä huhtikuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevaa Unescon yleissopimusta, jossa todetaan erityisesti, että ”kulttuuritoiminnoilla, hyödykkeillä ja palveluilla on sekä taloudellinen että kulttuurinen arvo, koska ne toimivat identiteettien, arvojen ja merkitysten välittäjinä eikä niitä siten voi kohdella pelkästään kaupallista merkitystä omaavina”. Unescon yleissopimus hyväksyttiin yhteisön puolesta kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen tekemisestä 18 päivänä toukokuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/515/EY ⁽²⁾. Yleissopimus tuli voimaan 18 päivänä maaliskuuta 2007. Tässä direktiivissä kunnioitetaan mainitun yleissopimuksen periaatteita.

- (6) Perinteiset audiovisuaaliset mediapalvelut – kuten televisio – ja kehityksessä olevat tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut tarjoavat huomattavia työllisyysmahdollisuuksia yhteisössä varsinkin pienissä ja keskisuurissa yrityksissä sekä edistävät talouskasvua ja investointeja. Kun pidetään mielessä yhdenvertaisten mahdollisuuksien merkitys ja todelliset eurooppalaiset audiovisuaaliset mediapalvelumarkkinat, olisi noudatettava sisämarkkinoiden peruseriaatteita, kuten vapaata kilpailua ja yhdenvertaista kohtelua, jotta voidaan varmistaa audiovisuaalisten mediapalvelumarkkinoiden avoimuus ja ennustettavuus sekä saavuttaa ongelmaton pääsy markkinoille.
- (7) Audiovisuaalisia mediapalveluja tarjoavat eurooppalaiset yritykset joutuvat toimimaan kehityksessä oleviin tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavan sääntelyn osalta oikeudellisesti epävarmassa ja toimintaedellytyksiltään epätasapuolisessa ympäristössä. Kilpailun vääristymisen välttämiseksi, oikeusvarmuuden parantamiseksi, sisämarkkinoiden täydentämiseksi ja yhtenäisen tietalueen synnyn helpottamiseksi on siten tarpeen, että sekä televisiolähetystoiminnalla tarjottaviin (lineaariset audiovisuaaliset palvelut) että tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin (ei-lineaariset audiovisuaaliset mediapalvelut) sovelletaan ainakin tiettyjä yhteensovitettuja perussääntöjä. Direktiiviin 89/552/ETY sisältyvät peruseriaatteet eli alkuperämaan periaate ja yhteiset vähimmäisvaatimukset, ovat osoittautuneet toimiviksi, ja ne olisi tästä syystä säilytettävä.
- (8) Komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2003 audiovisuaalialan sääntelyn tulevaisuutta Euroopassa koskevan tiedonannon, jossa se korosti, että alan sääntelyssä on sekä nyt että tulevaisuudessa turvattava tietyt yleiset edut, kuten kulttuurien moninaisuus, oikeus tiedonsaantiin, me-

dian moniarvoisuus, alaikäisten suojeleminen ja kuluttajansuoja sekä yleisön tietoisuuden ja medialukutaidon edistäminen.

- (9) Julkisesta yleisradiotoiminnasta 25 päivänä tammikuuta 1999 annetussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa ⁽³⁾ vahvistettiin uudelleen, että julkisen yleisradiotoiminnan tehtävän täyttäminen edellyttää edelleen tekniikan kehityksen hyödyntämistä. Yksityisten ja julkisten audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien rinnakkaiselo erottaa eurooppalaiset audiovisuaaliset mediamarkkinat muista.
- (10) Komissio on tehnyt aloitteen ”i2010: eurooppalainen tietoyhteiskunta”, jolla pyritään edistämään kasvua ja työllisyyttä tietoyhteiskunta- ja media-aloilla. Kyse on kattavasta strategiasta, jonka tarkoituksena on tukea eurooppalaista sisällöntuotantoa, digitaalitalouden kehittämistä ja tietotekniikan käyttöönottoa osana tietoyhteiskunnan palvelujen sekä mediapalvelujen, verkkojen ja päätelaitteiden lähentymiskehitystä nykyaikaistamalla ja hyödyntämällä kaikkia Euroopan unionin politiikan välineitä: sääntelyä, tutkimusta ja kumppanuuksia teollisuuden kanssa. Komissio on sitoutunut luomaan yhdenmukaiset sisämarkkinapuitteet tietoyhteiskunta- ja mediapalveluille nykyaikaistamalla audiovisuaalisten palvelujen oikeudelliset puitteet, ensimmäisenä askeleena vuonna 2005 tehty komission ehdotus ”televisio ilman rajoja” -direktiivin nykyaikaistamisesta ja muuttamisesta audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaksi direktiiviksi. i2010-aloitteen tavoite saavutetaan periaatteessa antamalla toimialojen kasvua ja pitämällä sääntelyä vain tarpeellisissa rajoissa samalla kun vastaperustettujen pienyritysten, jotka luovat tulevaisuudessa vaurautta ja työpaikkoja, annetaan kukoistaa, innovoida ja luoda työllisyyttä vapailla markkinoilla.
- (11) Euroopan parlamentti on 4 päivänä syyskuuta 2003 ⁽⁴⁾, 22 päivänä huhtikuuta 2004 ⁽⁵⁾ ja 6 päivänä syyskuuta 2005 ⁽⁶⁾ antanut päätöslauselmat, joissa kehoitettiin muokattamaan direktiiviä 89/552/ETY rakenteellisten muutosten ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi siten, että samalla kunnioitetaan kaikilta osin direktiivin peruseriaatteita, jotka pätevät edelleen. Lisäksi se antoi periaatteellisen tuen kokonaisvaltaiselle lähestymistavalle, jossa määritetään perussäännöt kaikille audiovisuaalisille mediapalveluille ja lisäsääntöjä televisiolähetystoiminnalle.

⁽³⁾ EYVL C 30, 5.2.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma aiheesta ”Televisio ilman rajoja” (EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 453).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma EU:ssa ja varsinkin Italiassa tapahtuvasta sananvapauden ja tiedonvälityksen perusoikeuksien rikkomisesta (perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1026).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma ”televisio ilman rajoja” -direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 4 ja 5 artiklan soveltamisesta vuosina 2001–2002 (EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 117).

⁽¹⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 104.

⁽²⁾ EUVL L 201, 25.7.2006, s. 15.

- (12) Tällä direktiivillä edistetään perusoikeuksien kunnioittamista, ja siinä otetaan kaikkialta osin huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklassa tunnustetut periaatteet. Tältä osin tämä direktiivi ei millään tavoin saisi estää jäsenvaltioita soveltamasta kunkin valtion valtiosääntöön sisältyviä säännöksiä, jotka koskevat painovapautta ja tiedotusvälineitä koskevaa sananvapautta.
- (13) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin, joita jäsenvaltioille aiheutuu teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽²⁾ soveltamisesta. Näin ollen direktiivin 98/34/EY 8 artiklassa määriteltyjen menettelyjä koskevien velvoitteiden olisi kosketettava sellaisia ehdotuksia tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettaviksi kansallisiksi toimenpiteiksi, jotka ovat luonteeltaan ankarampia tai yksityiskohtaisempia kuin ne, joita pelkkä tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää.
- (14) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/21/EY⁽³⁾ ei sen 1 artiklan 3 kohdan mukaan rajoiteta yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla yhteisön oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaalialan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin.
- (15) Mikään tämän direktiivin säännös ei saisi vaatia tai kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön uusia toimi- tai viranomaislupajärjestelmiä minkään tyyppiselle audiovisuaaliselle mediapalvelulle.
- (16) Tässä direktiivissä olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän käsitettävä ainoastaan sellaiset audiovisuaaliset mediapalvelut, siitä riippumatta, ovatko ne televisiolähetystenä tarjottavia vai tilattavia, jotka ovat joukkoviestintäpalveluja eli palveluja, joiden vastaanottajiksi on tarkoitettu merkittävä osa suuresta yleisöstä ja joilla voi olla selkeä vaikutus merkittävään osaan suuresta yleisöstä. Sen soveltamisala olisi rajoitettava palveluihin siten kuin ne on määritelty perustamissopimuksessa, ja siksi sen piiriin olisi kuuluttava kaikenlainen taloudellinen toiminta, mukaan luettuna julkisen palvelun yritysten harjoittama toiminta, mutta se ei saisi kattaa toimintaa, joka on pääasiassa muuta kuin taloudellista ja joka ei kilpaile televisiolähetystoiminnan kanssa, kuten yksityisiä verkkosivustoja ja palveluja, jotka sisältävät yksityisten käyttäjien tuottaman audiovisuaalisen sisällön tarjoamista tai levittämistä jaettavaksi ja vaihdettavaksi asiasta kiinnostuneiden eri ryhmien sisällä.
- (17) Tilattaville audiovisuaalisille mediapalveluille on ominaista, että ne ovat televisio-ohjelmien kaltaisia eli ne kilpailevat samasta yleisöstä kuin televisiolähetykset, ja käyttäjä voi palvelujen luonteen ja niiden vastaanottamistavan johdosta perustellusti olettaa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan sääntelyn mukainen suoja koskee näitä palveluja. Tämän huomioon ottaen sekä vapaata liikkuvuutta ja kilpailua koskevien erojen torjumiseksi ohjelman käsite olisi tulkittava dynaamisesti ottamalla huomioon televisiolähetystoiminnassa tapahtuva kehitys.
- (18) Tässä direktiivissä olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän käsitettävä joukkotiedotusvälineet siltä osin kuin ne suorittavat suurta yleisöä koskevia tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistustehtäviään, mihin olisi sisällyttävä audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, mutta ei minkäänlaista yksityisluonteista viestien vaihtoa, kuten sähköpostiviestien lähettämistä vähäiselle määrälle vastaanottajia. Määritelmän ulkopuolelle olisi jätettävä kaikki palvelut, joiden päätarkoituksena ei ole ohjelmien tarjonta, eli palvelut, joissa audiovisuaalista sisältöä esiintyy ainoastaan satunnaisesti eikä sen välittäminen ole palvelun päätarkoitus. Tällaisia ovat esimerkiksi verkkosivustot, joilla on pelkästään oheisaineiston asemassa audiovisuaalisia elementtejä, kuten animoituja graafisia elementtejä, lyhyitä mainospaloja tai tuotteeseen tai muuhun kuin audiovisuaaliseen palveluun liittyvää tietoa. Näistä syistä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä myös tietyn rahallisen panoksen käsittävät pelit kuten arpajaiset, vedonlyönnit ja muu rahapeliteimintä, online-pelit ja hakukoneet, mutta ei vedonlyöntiin tai rahapeleihin kohdistuva yleisradiotoiminta.
- (19) Tässä direktiivissä olisi mediapalvelujen tarjoajan määritelmän ulkopuolelle jätettävä sellaiset luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, jotka ainoastaan välittävät ohjelmia, joista toimituksellisessa vastuussa on kolmas osapuoli.
- (20) Televisiolähetystoimintaan kuuluvat tällä hetkellä erityisesti analoginen ja digitaalinen lähetystoiminta, streaming-lähetykset, webcasting-lähetykset ja jälkilähetysvideot, kun taas tilausvideopalvelu (video-on-demand) on tilattavaa audiovisuaalista mediapalvelua. Tämän direktiivin vaatimusten olisi sellaisten televisiolähetysten tai televisio-ohjelmien osalta, joita sama mediapalvelujen tarjoaja tarjoaa lisäksi tilattavana audiovisuaalisena mediapalveluna, katsottava yleensä täyttyvän televisiolähetyskiin eli lineaariseen lähetystoimintaan sovellettavien vaatimusten täyttyessä. Jos erilaisia palveluja tarjotaan rinnakkain ja ne ovat selvästi erillisiä palveluja, tätä direktiiviä olisi sovellettava kuhunkin kyseessä olevaan palveluun.
- (21) Sanomalehtien ja aikakauslehtien sähköisten versioiden ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/96/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 81).

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 717/2007 (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 32).

- (22) Tässä direktiivissä käsitteellä 'audiovisuaalinen' olisi tarkoitettava äänen kanssa tai ilman ääntä olevaa liikkuvaa kuvaa, joten se kattaa mykkäelokuvat mutta ei äänilähettyksiä eikä radiopalveluja. Vaikka audiovisuaalisen mediapalvelun pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia, tällaisen palvelun määritelmän olisi katettava myös tällaisiin ohjelmiin liittyvä tekstisisältö, kuten tekstityspalvelut ja sähköiset ohjelmaoppaat. Erilliset tekstipohjaiset palvelut eivät saisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan eikä direktiivillä saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden vapautteen säännellä tällaisia palveluja kansallisella tasolla perustamissopimuksen mukaisesti.
- (23) Toimituksellisen vastuun käsite on keskeisessä asemassa määriteltäessä mediapalvelun tarjoajan asemaa, ja siten myös audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän kannalta. Jäsenvaltiot voivat täsmentää toimituksellisen vastuun näkökohtia, etenkin tehokkaan valvonnan käsitettä, antaessaan tämän direktiivin täytäntöönpanosääntönsä. Tällä direktiivillä ei olisi rajoitettava niitä poikkeuksia vastuusta, joista säädetään tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY⁽¹⁾ ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä").
- (24) Televisiolähetystoiminnan yhteydessä reaaliaikaisen katselun käsitteen olisi sisällettävä myös lähes reaaliaikainen katselu, koska ohjelman lähettämisen ja vastaanoton välillä voi esiintyä eripituisia lyhyitä viiveitä, jotka johtuvat lähetysprosessiin liittyvistä teknisistä syistä.
- (25) Kaikkien audiovisuaalisten mediapalveluiden määritelmään sisältyvien ja johdanto-osan 16–23 kappaleessa selitettyjen piirteiden olisi toteuduttava samanaikaisesti.
- (26) Televisiomainonnan ja teleostolähetysten rinnalle olisi tässä direktiivissä otettava käyttöön laajempi audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän käsite, jonka piiriin eivät kuitenkaan saisi kuulua viralliset tiedotukset eivätkä korvauksetta lähetettävät hyväntekeväisyysvetoomukset.
- (27) Alkuperämaan periaate olisi säilytettävä tämän direktiivin ydinperiaatteena, koska se on keskeisen tärkeä sisämarkkinoiden aikaansaamisen kannalta. Tätä periaatetta olisi sen vuoksi sovellettava kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotta mediapalvelun tarjoajille voidaan taata oikeusvarmuus, joka on välttämätön edellytys uusille liiketoimintamalleille ja tällaisten palvelujen käyttöönotolle. Periaate on olennaisen tärkeä myös tietojen ja audiovisuaalisten ohjelmien vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla.
- (28) Vahvan, kilpailukykyisen ja yhdenmetyt eurooppalaisen audiovisuaalisen alan edistämiseksi sekä median moniarvoisuuden lisäämiseksi kaikkialla Euroopan unionissa vain yhdellä jäsenvaltiolla olisi oltava tiettyä audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajaa koskeva lainkäyttövalta, ja tiedon moniarvoisuuden olisi oltava Euroopan unionin perusperiaate.
- (29) Teknologian kehityksen ja erityisesti satelliittivälitteisten digitaalilähetysten kehittymisen johdosta olisi lisäperusteita mukautettava, jotta voidaan varmistaa asianmukainen sääntely ja sen tehokas täytäntöönpano ja antaa toimijoille on todellista valtaa tällaisen audiovisuaalisten mediapalvelujen sisällön suhteen.
- (30) Koska tämä direktiivi koskee palveluja, jotka tarjotaan Euroopan unionin suurelle yleisölle, sitä olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka yleisö voi yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vastaanottaa tavanomaisen kuluttajalaitteen avulla suoraan tai epäsuorasti. Tavanomaisen kuluttajalaitteen määrittely olisi jätettävä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtäväksi.
- (31) Perustamissopimuksen 43–48 artiklassa määrätään sijoittautumisvapautta koskevasta perusoikeudesta. Sen vuoksi mediapalvelujen tarjoajien olisi yleensä voitava valita vapaasti jäsenvaltio, johon ne haluavat sijoittautua. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi korostanut, että "perustamissopimuksessa ei kielletä yritystä tarjoamasta vapaasti palvelujaan silloin, kun se ei tarjoa palveluja siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut"⁽²⁾.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä lainkäyttövaltaansa kuuluviin mediapalvelun tarjoajiin alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee, kuitenkin varmistuen, että nämä säännöt ovat yhdenmukaisia yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa. Sellaisia tilanteita varten, joissa jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva televisiolähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa televisiolähettyksiä, jotka on suunnattu kokonaan tai pääosin toisen jäsenvaltion alueelle, vaatimus jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä ja sääntöjen kiertämisen ollessa kyseessä, asiaa koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön koontaminen lainsäädännöksi⁽³⁾ olisi – yhdistettynä sovellettavien menettelyjen tehostamiseen – tarkoituksenmukainen ratkaisu, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden huolenaiheet vaarantamatta alkuperämaan periaatteen asianmukaista soveltamista. Yhteisöjen tuomioistuin on perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklaan liittyvässä oikeuskäytännössään kehittänyt yleisen edun mukaisten sääntöjen käsitteen, joka sisältää muun muassa kuluttajansuojaa, alaikäisten suojelua ja kulttuuripolitiikkaa koskevia sääntöjä. Yhteistyötä pyytävän jäsenvaltion olisi varmistettava, että kyseessä olevat yksityiskohtaisemmat kansalliset erityissäännöt ovat objektiivisesti katsoen välttämättömiä, että niitä sovelletaan ketään syrjimättä ja että ne eivät mene pidemmälle kuin on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Asia C-56/96 VT4, tuomion 22 kohta; asia C-212/97 Centros v. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; ks. myös asia C-11/95, komissio v. Belgian kuningaskunta ja asia C-14/96, Paul Denuit.

⁽³⁾ Asia C-212/97, Centros v. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; asia C-33/74, Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging; asia C-23/93, TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media, 21 kohta.

- (33) Jäsenvaltion arvioidessa tapauskohtaisesti, onko johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen mediapalvelujen tarjoajan lähetykset suunnattu kokonaan tai osittain sen omalle alueelle, se voi käyttää indikaattoreita, kuten mainos- ja/tai tilaustulojen alkuperä, palvelun pääasiallista kieltä tai sellaisten ohjelmien tai kaupallisten tiedonantojen lähettämistä, jotka on suunnattu erityisesti sen jäsenvaltion yleisölle, jossa ne vastaanotetaan.
- (34) Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin nojalla ja alkuperämaan periaatteen soveltamisesta huolimatta toteuttaa toimenpiteitä, joilla rajoitetaan televisiolähetysten vapaata liikkuvuutta, mutta ainoastaan tietyn edellytyksen ja tässä direktiivissä säädettyä menettelyä noudattaen. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin toistuvasti katsonut, että palvelun tarjonnan rajoituksia, kuten kaikkia poikkeuksia perustamissopimuksen peruseriaateista, on tulkittava suppeasti ⁽¹⁾.
- (35) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta niiden vapaan tarjoamisen rajoittamisen olisi oltava mahdollista vain sellaisten ehtojen ja menettelyjen mukaisesti, jotka ovat samat kuin direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa jo säädetty.
- (36) Komissio tähdensi Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan tiedonannossa "Parempaa sääntelyä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi Euroopan unionissa", että kussakin tapauksessa on tarpeen tehdä huolellinen analyysi soveltuvasta sääntelytavasta erityisesti sen toteutukseksi, onko lainsäädäntö toivottavaa asianomaisella alalla ja asianomaista ongelmaa varten vai olisiko harkittava muita vaihtoehtoja, kuten yhteissääntelyä tai itsesääntelyä. Kokemus on lisäksi osoittanut, että yhteis- ja itsesääntelyvälineiden käytöllä, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset oikeusperinteet, voi olla merkittävä asema toteutettaessa korkeatasoista kuluttajansuojaa. Toimenpiteet yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi kehittyvien audiovisuaalisten mediapalvelujen alalla ovat tehokkaampia, jos ne toteutetaan palvelujen tarjoajien oman aktiivisen tuen avulla.

Itsesääntely on siten eräänlainen vapaaehtoinen aloite, jolla taloudellisille toimijoille, työmarkkinaosapuolille ja hallituksista riippumattomille järjestöille tai yhdistyksille annetaan mahdollisuus hyväksyä keskuudessaan itseään koskevia yhteisiä suuntaviivoja. Jäsenvaltioiden olisi erilaisten oikeudellisten perinteidensä mukaisesti tunnustettava merkitys, joka tehokkaalla itsesääntelyllä voi olla voimassa olevan lainsäädännön ja/tai hallinnollisten mekanismien täydentäjänä, sekä sen hyödyllinen vaikutus tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiselle. Vaikka itsesääntely saattaa muodostaa täydentävän menetelmän tä-

män direktiivin tiettyjen säännösten täytäntöön panemiselle, sillä ei saisi korvata kansalliselle lainsäätäjälle kuuluvia velvoitteita.

Mahdollisimman vähäisenä pidettävä yhteissääntely tarjoaa itsesääntelyn ja kansallisen lainsäätäjän välisen oikeudellisen yhteyden jäsenvaltioiden oikeusperinteiden mukaisesti. Yhteissääntelyssä olisi säilytettävä valtion mahdollisuus puuttua asioihin siinä tapauksessa, että sen tavoitteita ei saavuteta. Tämä direktiivi rohkaisee yhteissääntelyn ja itsesääntelyn käyttöön, mikä ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden virallisiin velvoitteisiin direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sillä ei olisi velvoitettava jäsenvaltioita perustamaan yhteis- ja itsesääntelyjärjestelmiä eikä keskeytettävä taikka vaarannettava nykyisiä yhteis- ja itsesääntelyä koskevia aloitteita, joita jo toteutetaan jäsenvaltioissa ja jotka toimivat tehokkaasti.

- (37) Medialukutaidolla tarkoitetaan kuluttajan taitoja, tietämystä ja ymmärrystä, joiden avulla hän voi käyttää tiedotusvälineitä tehokkaasti ja turvallisesti. Medialukutaitoiset henkilöt pystyvät tekemään valistuneita päätöksiä, ymmärtämään sisällön ja palvelujen luonteen sekä hyödyntämään uusien viestintätekniikoiden tarjoamat monipuoliset mahdollisuudet. He pystyvät muita paremmin suojaamaan itseään ja perhettään haitalliselta tai loukkaavalta aineistolta. Medialukutaidon kehittämistä kaikilla yhteiskunnan aloilla olisi sen vuoksi edistettävä ja edistymistä olisi seurattava tiiviisti.

Alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen 20 päivänä joulukuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽²⁾ sisältyy jo joukko mahdollisia toimenpiteitä medialukutaidon edistämiseksi, kuten esimerkiksi opettajien ja kouluttajien ammattitaidon jatkuva kehittäminen, erityinen opastus internetin käytössä lapsille jo hyvin varhaisessa vaiheessa sekä vanhemmille avoimia oppitunteja tai kansalaisille suunnattujen kansallisten tiedotuskampanjoiden järjestäminen kaikissa tiedotusvälineissä, jotta voidaan antaa tietoja internetin vastuullisesta käytöstä.

- (38) Televisiolähetystoiminnan harjoittajilla on mahdollisuudet hankkia yksinoikeuksia yleisöä suuresti kiinnostaviin lähetyksiin. On kuitenkin olennaisen tärkeää edistää moniarvoisuutta monimuotoisen uutistuotannon ja ohjelmatuotannon avulla kaikkialla Euroopan unionissa ja noudattaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa tunnustettuja periaatteita.

⁽¹⁾ Asia C-355/98, komissio v. Belgia, Kok. 2000, s. I-1221, tuomion 28 kohta ja asia C-348/96, Calfa, Kok. 1999, s. I-11, tuomion 23 kohta.

⁽²⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 72.

(39) Jotta voidaan turvata tiedonsaantia koskevan perusvapauden toteutuminen ja taata katselijoiden etujen kattava ja asianmukainen suoja Euroopan unionissa, televisiolähetystoiminnan harjoittajien, joilla on yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostaviin tapahtumiin koskeviin lähetyksiin, olisi myönnettävä muille lähetystoiminnan harjoittajille tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin oikeus käyttää – yksinoikeudet asianmukaisesti huomioon ottaen – lyhyitä otteita näistä tapahtumista yleisissä uutisohjelmissä. Näistä ehdoista olisi tiedotettava hyvissä ajoin ennen yleisöä suuresti kiinnostavaa tapahtumaa, jotta muilla olisi riittävästi aikaa käyttää tätä oikeutta. Lähetystoiminnan harjoittajan olisi voitava käyttää tätä oikeutta erityisesti lähetystoiminnan harjoittajan puolesta toimivan välittäjän avulla tapauskohtaisesti. Tällaisia lyhyitä otteita voivat käyttää Euroopan unionin laajuisiin lähetyksiin kaikki kanavat, myös erikoistuneet urheilukanavat, ja niiden kesto saisi olla enintään 90 sekuntia.

Oikeutta saada käyttää lyhyitä otteita olisi sovellettava rajat ylittävältä pohjalta vain silloin, kun se on välttämätöntä. Tämän vuoksi lähetystoiminnan harjoittajan olisi ensin pyydettävä aineiston käyttöön saamista sellaiselta samaan jäsenvaltioon sijoittautuneelta lähetystoiminnan harjoittajalta, jolla on yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan.

Yleisten uutisohjelmien käsite ei saisi käsittää lyhyiden otteiden keräämistä viihdekäyttöön tarkoitettuihin ohjelmiin.

Alkuperämaan periaatetta olisi sovellettava sekä lyhyiden otteiden saantiin että niiden välittämiseen. Rajat ylittävissä tapauksissa tämä tarkoittaa sitä, että eri lakeja olisi sovellettava peräkkäin. Ensiksi olisi lyhyiden otteiden käyttöön saamiseen sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon alkuperäisen signaalin toimittava (eli käyttöön antava) lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut. Tämä on yleensä jäsenvaltio, jossa kyseinen tapahtuma järjestetään. Jos jäsenvaltio on ottanut käyttöön vastaavan järjestelmän kyseisen tapahtuman käyttöön saamiseksi, sen lainsäädäntöä olisi joka tapauksessa sovellettava. Toiseksi olisi lyhyiden otteiden lähettämiseen sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon lyhyitä otteita lähettävä lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut.

(40) Tämän direktiivin vaatimukset, jotka koskevat aineiston saantia lyhyitä uutisraportteja varten yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, eivät saisi vaikuttaa tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2001/29/EY⁽¹⁾ ja asiaa koskevien tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien alan kansainvälisiin yleissopimuksiin. Jäsenvaltioiden olisi helpotettava yleisöä suuresti kiinnostavien tapahtumien saatavuutta antamalla pääsyn lähetystoiminnan harjoittajan signaaliin tässä direktiivissä tarkoitetuin tavoin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin valita

muuta vastaavanlaisia tässä direktiivissä tarkoitettuja keinoja. Näihin keinoihin kuuluu muun muassa pääsy kyseisten tapahtumien tapahtumapaikalle signaaliin pääsyn asemesta. Lähetystoiminnan harjoittajia ei olisi estettävä sopimasta yksityiskohtaisemmista järjestelyistä.

(41) Olisi varmistettava, että mediapalvelujen tarjoajien käytäntö tarjota suoria uutisohjelmiaan tilattavina palveluina suoran lähetyksen jälkeen on yhä mahdollista niin, ettei yksittäistä ohjelmaa tarvitse muokata poistamalla siitä lyhyitä otteita. Tämä mahdollisuus olisi rajoitettava saman mediapalvelujen tarjoajan tilattuna toimittamaan samantyyppiseen televisio-ohjelmaan niin, että sitä ei voida käyttää lyhyisiin otteisiin perustuvien uusien tilattavien liiketoimintamallien luomiseen.

(42) Tilattavat palvelut eroavat televisiolähetystoiminnalla tarjottavista palveluista käyttäjien valinta- ja hallintamahdollisuuksien sekä palvelujen yhteiskunnallisten vaikutusten suhteen⁽²⁾. Sen vuoksi on perusteltua säännellä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja kevyemmin siten, että niiden osalta olisi noudatettava ainoastaan tämän direktiivin perussääntöjä.

(43) Audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisluonteen vuoksi ja etenkin siksi, että niillä on vaikutusta ihmisten mielenpitemuodostukseen, on erityisen tärkeää, että käyttäjät tietävät tarkkaan, kuka on vastuussa näiden palvelujen sisällöstä. Sen vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että käyttäjillä on koko ajan vaivaton ja suora pääsy mediapalvelujen toimittajaa koskeviin tietoihin. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä yksityiskohtaisista käytännön järjestelyistä, joilla tähän tavoitteeseen päästään, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön lainsäädännön muiden asiaan liittyvien säännösten soveltamista.

(44) Audiovisuaalisten mediapalvelujen haitallisen sisällön saatavuus huolestuttaa edelleen lainsäätäjiä, media-alaa ja lasten vanhempia. Edessä on myös uusia haasteita, jotka liittyvät erityisesti uusiin jakeluteknologioihin ja uusiin tuotteisiin. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön sääntöjä, joilla suojellaan alaikäisten fyysistä, henkistä ja moraalista kehitystä sekä yksilöiden ihmisarvoa kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa, myös audiovisuaalisissa kaupallisissa viestinnässä.

(45) Alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojelemiseksi toteutettavissa toimenpiteissä olisi löydettävä tarkka tasapaino sananvapautta koskevan perusoikeuden kanssa, josta määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Tällaisilla toimenpiteillä, joihin kuuluvat muun muassa henkilökohtaisten tunnuslukujen (PIN-koodit) käyttö, suodatinjärjestelmät tai merkinnät, olisi sen vuoksi pyrittävä varmistamaan riittävä alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojeleminen varsinkin tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁽²⁾ Asia C-89/04, Mediakabel.

- Suosituksessa alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja vastineoikeudesta todetaan jo suodatinjärjestelmien ja merkintöjen tärkeys, ja siihen sisältyy useita mahdollisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi, kuten se, että käyttäjille toimitetaan tehokas, päivitettävä ja helppokäyttöinen suodatinjärjestelmä heidän tehdessään sopimuksen verkko-operaattorin kanssa, tai se, että varustetaan erityisesti lapsille tarkoitettut liittymäpalvelut automaattisella suodatinjärjestelmällä.
- (46) Jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluviin audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajiin olisi joka tapauksessa sovellettava lapsipornografian levittämistä koskevaa kieltoa lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.
- (47) Mitkään tällä direktiivillä käyttöön otetut säännökset, jotka koskevat alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen sekä ihmisarvon suojelua, eivät välttämättä edellytä, että näiden suojelemiseksi toteutettavat toimenpiteet olisi pantava täytäntöön viranomaisten suorittamalla audiovisuaalisten mediapalvelujen ennakkotarkastuksella.
- (48) Tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut voivat osittain korvata televisiolähetystoiminnalla tarjottavia palveluja. Sen vuoksi niiden olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua ja tuettava tätä kautta aktiivisesti kulttuurin monimuotoisuutta, silloin kun se on käytännössä mahdollista. Tällaista eurooppalaisten teosten tukemista voidaan toteuttaa muun muassa rahoittamalla tällaisilla palveluilla eurooppalaisten teosten tuotantoa tai niiden oikeuksien hankintaa, tarjoamalla teoksille tietty vähimmäisosuus tilausvideolueteloissa ("video on demand") tai laatimalla eurooppalaisista teoksista kiinnostavia esittelyjä sähköisiin ohjelmaoppaisiin. On tärkeää tarkastella säännöllisesti uudelleen niiden säännösten soveltamista, jotka liittyvät eurooppalaisten teosten aseman edistämiseen audiovisuaalisten mediapalvelujen avulla. Jäsenvaltioiden olisi tässä direktiivissä tarkoitetuissa kertomuksissaan huomioitava erityisesti myös tällaisten palvelujen osuus eurooppalaisten teosten tuotannon ja eurooppalaisia teoksia koskevien oikeuksien hankinnan rahoituksessa, eurooppalaisten teosten osuus audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjonnassa sekä se, kuinka paljon tällaisissa palveluissa tarjottavia eurooppalaisia teoksia tosiasiallisesti käytetään.
- (49) Määriteltäessä direktiivin 89/552/ETY 5 artiklassa tarkoitettuja "televisiolähetystoiminnan harjoittajista riippumattomia tuottajia" jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon ennen kaikkea perusteet, jotka koskevat tuotantoyhtiön omistussuhteita, samalle lähetystoiminnan harjoittajalle toimitettavien ohjelmien määrää sekä toissijaisten käyttöoikeuksien omistusta.
- (50) Pannessaan täytäntöön direktiivin 89/552/ETY 4 artiklan säännöksiä jäsenvaltioiden olisi rohkaistava lähetystoiminnan harjoittajia sisällyttämään ohjelmistoonsa riittävän suuren osuuden eurooppalaisia yhteistuotantoja tai muista Euroopan maista peräisin olevia teoksia.
- (51) On tärkeää varmistaa, että elokuvateokset lähetetään sellaisten määräaikaisten puitteissa, joista oikeudenhaltijat ja mediapalvelujen tarjoajat ovat sopineet keskenään.
- (52) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen saatavuus lisää kuluttajien valinnanvaraa. Yksityiskohtaisten sääntöjen asettaminen audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja varten ei sen vuoksi näytä olevan perusteltua eikä teknisestä näkökulmasta järkevää. Kaikenlaisen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän olisi kuitenkin noudatettava tunnistettavuutta koskevien sääntöjen lisäksi myös tiettyjä laatuja koskevia perussääntöjä selkeiden julkista politiikkaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (53) Vastineoikeus soveltuu hyvin oikaisukeinoksi televisiolähetysten osalta, ja sitä voidaan soveltaa myös verkkoympäristöön. Suositukseen alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja vastineoikeudesta sisältyy jo asianmukaisia ohjeita toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä niin, että oikeus vastineeseen tai vastaavat oikaisukeinot verkkoviestinnän osalta varmistetaan riittävästi.
- (54) Kuten komissio on todennut tulkitsevassa tiedonannossaan, jonka aiheena ovat tietyt "televisio ilman rajoja" -direktiivin televisiomainontaa koskevien säännösten näkökohdat⁽²⁾, uudet mainostekniikat ja markkinoinnin innovaatiot ovat luoneet uusia mahdollisuuksia tehokkaaseen kaupalliseen audiovisuaaliseen viestintään perinteisissä televisiolähetyksissä antaen niille paremmat mahdollisuudet kilpailla tasavertaisesti tilattavien palvelujen innovaatioiden kanssa.
- (55) Kaupallinen ja teknologinen kehitys lisää käyttäjien valinnanvaraa ja vastuuta audiovisuaalisten mediapalvelujen käytössä. Jotta sääntely olisi edelleen oikeassa suhteessa yleiseen etuun liittyviin tavoitteisiin, siinä olisi mahdollistettava tietty joustavuus televisiolähetystoiminnalla tarjottavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta. Erotteluperiaatteen olisi koskettava ainoastaan televisiomainontaa ja teleostoslähetyksiä, tuotesijoittelu olisi sallittava tietyin edellytyksin, jollei jäsenvaltio pääätä toisin, ja jotkin määrälliset rajoitukset olisi poistettava. Piilotetusti toteutettu tuotesijoittelu olisi kuitenkin kiellettävä. Erotteluperiaate ei saisi estää uusien mainostekniikoiden käyttöä.

⁽¹⁾ EUVL L 13, 20.1.2004, s. 44.⁽²⁾ EUVL C 102, 28.4.2004, s. 2.

- (56) Tässä direktiivissä annettujen menettelyä koskevien sääntösten lisäksi sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, kuten harhaanjohtaviin ja aggressiivisiin menettelyihin audiovisuaalisissa mediapalveluissa, sovelletaan sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY⁽¹⁾. Koska tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä toukokuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/33/EY⁽²⁾, jossa kielletään savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta ja sponsorointi painetuissa tiedotusvälineissä, tietoyhteiskunnan palveluissa ja radiolähetyksissä, ei rajoiteta direktiivin 89/552/ETY soveltamista, direktiivin 2003/33/EY ja direktiivin 89/552/ETY välisen suhteen olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisen luonteen vuoksi lisäksi säilyttävä ennallaan tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽³⁾ 88 artiklan 1 kohtaa, jossa kielletään tiettyjen lääkkeiden mainonta suurelle yleisölle, sovelletaan saman artiklan 5 kohdan mukaisesti niin, ettei rajoiteta direktiivin 89/552/ETY 14 artiklan soveltamista. Direktiivin 2001/83/EY ja direktiivin 89/552/ETY välisen suhteen olisi säilyttävä ennallaan tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Tämä direktiivi ei myöskään saisi rajoittaa elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006⁽⁴⁾ soveltamista.
- (57) Koska katsojilla on entistä enemmän mahdollisuuksia välttää mainoksia uusien tekniikoiden kuten digitaalisten kotivideonauhureiden käytöllä ja kanavavalikoiman laajennuttua, mainoskatkojen sijoittelun yksityiskohtainen sääntely katsojien suojelemiseksi ei enää ole perusteltua. Tällä direktiivillä ei olisi lisättävä tunnin aikana sallittavan mainonnan määrää, mutta sillä olisi annettava lähetystoiminnan harjoittajille liikkumavaraa mainonnan sijoittelussa silloin, kun tästä ei aiheudu tarpeetonta haittaa ohjelmien eheyden kannalta.
- (58) Tämän direktiivin tarkoituksena on suojata eurooppalaisen television erityispiirteitä, joihin kuuluu mainosten sijoittaminen mieluiten ohjelmien väliin, ja sen vuoksi siinä rajoitetaan katkojen määrää elokuvateoksissa, televisiota varten tehdyissä elokuvissa sekä joissain ohjelmaluokissa, jotka edelleen tarvitsevat erityissuojelua.
- (59) Televisiomainonnan päivittäistä enimmäismäärää koskeva aiempi rajoitus oli paljolti teoreettinen. Tuntikohtainen aikarajoitus on tärkeämpi, koska sitä sovelletaan myös parhaana katseluaikana. Sen vuoksi päivittäinen aikarajoitus olisi poistettava, mutta televisiomainospalojen ja telestosesitysten tuntikohtainen aikarajoitus olisi säilytettävä. Myöskään erityisille teleostos- tai mainoskanaville sallitun ajan määrälliset rajoitukset eivät enää vaikuta perustelluilta, koska kuluttajien valintamahdollisuudet ovat lisääntyneet. Televisiomainospalojen ja telestoesitysten tuntikohtainen 20 prosentin enimmäismäärä on kuitenkin edelleen sovellettavissa oleva. Televisiomainospalan käsitteellä olisi tarkoitettava direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 1 artiklan i alakohdan mukaista televisiomainontaa, jonka kesto on enintään 12 minuuttia.
- (60) Tällä direktiivillä kielletään piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, koska sillä on kielteisiä vaikutuksia kuluttajien kannalta. Piilotetusti toteutetun audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän kieltäminen ei saisi koskea tämän direktiivin puitteissa sallittua tuotesijoittelua, jos katsojille ilmoitetaan asianmukaisesti tuotesijoittelusta. Tämä voidaan toteuttaa ilmoittamalla esimerkiksi puolueettomalla tunnuksella, että ohjelmassa on tuotesijoittelua.
- (61) Tuotesijoittelua esiintyy elokuvateoksissa ja televisiolle tehdyissä audiovisuaalisissa teoksissa, mutta jäsenvaltiot sääntelevät sitä eri tavoin. Jotta voidaan taata tasavertaiset toimintaedellytykset ja parantaa tätä kautta Euroopan media-alan kilpailukykyä, tarvitaan tuotesijoittelua koskevia sääntöjä. Tässä direktiivissä käyttöön otetun tuotesijoittelun määrittämisen olisi käsitettävä kaikenlainainen audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, jossa ohjelmaan sisällytetään esitettäväksi tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan. Tavaroiden tai palvelujen kuten tuotantotarpeiston tai palkintojen tarjoamista ilmaiseksi olisi pidettävä tuotesijoitteluna vain, jos tavaroilla tai palveluilla on merkittävää arvoa. Tuotesijoitteluun olisi sovellettava samoja laadullisia sääntöjä ja rajoituksia kuin audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään. Ratkaiseva peruste, jolla voidaan tehdä ero sponsoroinnin ja tuotesijoittelun välillä, on se, että tuotesijoittelussa viittaus tuotteeseen esitetään osana ohjelman toimintasisältöä, minkä vuoksi direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 1 artiklan m alakohdassa olevassa määritelmässä käytetään sanamuotoa ”ohjelmaan sisällytetään”. Sponsorointiviittauksia voidaan sen sijaan näyttää ohjelman aikana, mutta ne eivät ole osa ohjelman juonta.
- (62) Tuotesijoittelu olisi periaatteessa kiellettävä. Joidenkin ohjelmatyyppejen osalta on kuitenkin tarkoituksenmukaista tehdä positiiviseen luetteloon perustuvia poikkeuksia. Jäsenvaltion olisi voitava syrjäyttää nämä poikkeukset kokonaan tai osittain, esimerkiksi sallimalla tuotesijoittelu ainoastaan sellaisissa ohjelmissa, joita ei ole tuotettu yksinomaan kyseisen jäsenvaltion alueella.

(1) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

(2) EUVL L 152, 20.6.2003, s. 16.

(3) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1901/2006 (EUVL L 378, 27.12.2006, s. 1).

(4) EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9. Oikaisu EUVL L 12, 18.1.2007, s. 3.

- (63) Sponsorointi ja tuotesijoittelu olisi lisäksi kiellettävä, jos ne vaikuttavat ohjelmien sisältöön sillä tavoin, että ne vaikuttavat mediapalvelun tuottajan vastuuseen ja toimintukselliseen itsenäisyyteen. Tämä on asian laita temaattisen sijoittelun osalta.
- (64) Vammaisten ja ikääntyneiden oikeuteen osallistua ja integroitua yhteisön yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuurielämään kuuluu erottamattomana osana mahdollisuus käyttää audiovisuaalisia mediapalveluja. Keinoina tähän saatavuuteen pääsemiseksi olisi käytettävä muun muassa viittomakieltä, ohjelmien tekstitystä, äänikuvausta ja helpolukuisia valikkoja.
- (65) Jäsenvaltiot vastaavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa niille määrättyjen velvoitteiden mukaisesti siitä, että tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja että se pannaan tehokkaasti täytäntöön. Jäsenvaltiot voivat vapaasti valita asianmukaiset keinot ja erityisesti toimivaltaisten riippumattomien sääntelyelintensä muodon oikeudellisten perinteidensä ja vakiintuneiden rakenteidensa mukaisesti, jotta ne pystyvät suorittamaan tehtävänsä puolueettomasti ja avoimesti pannesaan täytäntöön tätä direktiiviä. Jäsenvaltioiden valitsemien keinojen olisi erityisesti edistettävä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta.
- (66) Tämän direktiivin asianmukaisen soveltamisen varmistaminen edellyttää tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten sääntelyelinten ja komission välillä. Myös jäsenvaltioiden välinen ja jäsenvaltioiden sääntelyelinten välinen tiivis yhteistyö on erityisen tärkeää ottaen huomioon se vaikutus, joka johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneilla lähetystoiminnan harjoittajilla voi olla toiseen jäsenvaltioon. Jos kansallisessa lainsäädännössä on säädetty lupamenettelyistä ja jos asia koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, on suotavaa, että asiaankuuluvat elimet ovat yhteydessä keskenään ennen tällaisten lupien myöntämistä. Tämän yhteistyön olisi katettava kaikki direktiivillä 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, ja erityisesti sen 2, 2 a ja 3 artiklalla yhteen sovitettut alat.
- (67) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ilman rajoja olevan alueen luominen audiovisuaalisille palveluille samalla kun varmistetaan yleistä etua koskevien tavoitteiden suojan korkea taso, erityisesti alaikäisten ja ihmisarvon suojan sekä vammaisten oikeuksien edistäminen, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (68) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimieliinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 artiklan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,
- OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:
- 1 artikla*
- Muutetaan direktiivi 89/552/ETY seuraavasti:
- 1) Korvataan otsikko seuraavasti:
- ”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)”.
- 2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:
- ”1 artikla
- Tässä direktiivissä tarkoitetaan
- a) ’audiovisuaalisella mediapalvelulla’
- perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklan mukaista palvelua, jonka toimituksellinen vastuu kuuluu mediapalvelun tarjoajalle ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä. Tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän artiklan e alakohdassa määritellyjä televisiolähetyskäsityksiä tai tämän artiklan g alakohdassa määritellyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja,
- ja/tai
- audiovisuaalista kaupallista viestintää;
- b) ’ohjelmalla’ ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa ja joka on muodoltaan ja sisällöltään verrattavissa televisiolähetysten muotoon ja sisältöön. Ohjelmia ovat esimerkiksi pitkät elokuvat, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja fiktiot;

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- c) 'toimituksellisella vastuulla' sekä ohjelmien valinnan että niiden organisoinnin tosiasiallista valvontaa televisiolähetysten osalta aikataulun mukaisesti ja tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta ohjelmaluettelon mukaisesti. Toimituksellinen vastuu ei välttämättä merkitse kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista vastuuta tarjotusta sisällöstä tai palveluista;
- d) 'mediapalvelun tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun audiovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan;
- e) 'televioliähetystoiminnalla' tai 'televioliähetyksellä' (lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien seuraamiseksi reaaliajassa tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti;
- f) 'lähetystoiminnan harjoittajalla' televisioliähetyksiä tarjoavaa mediapalvelun tarjoajaa;
- g) 'tilattavalla audiovisuaalisella mediapalvelulla' (ei-lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien katselemiseksi käyttäjän valitsemana ajankohtana ja käyttäjän omasta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan valikoimista ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta;
- h) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa. Tällaista kuvaa lähetetään ohjelman yhteydessä tai se sisällytetään ohjelmaan maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myyntinedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroimisen, teleostosiähetykset ja tuotesijoittelun;
- i) 'televiomainonnalla' kaikenlaista kauppaan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myyntinedistämistarkoituksiinsa edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan;
- j) 'piilotetusti toteutetulla audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' tavarantvalmistajan tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että mediapalvelun tarjoajan tarkoituksena on käyttää tätä esittämistä mainostarkoituksessa ja siten, että se saattaa johtaa yleisöä harhaan sen luonteen suhteen. Tällaista esittämistä pidetään tarkoituksellisena, erityisesti silloin, kun se tehdään maksua tai muuta vastiketta vastaan;
- k) 'sponsoroimilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuotantoa, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;
- l) 'teleostosiähetyksillä' suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisioliähetyksiä tuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan;
- m) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;
- n) i) 'eurooppalaisilla teoksilla'
- jäsenvaltioista peräisin olevia teoksia,
- teoksia, jotka ovat peräisin Euroopan neuvoston laatiman rajat ylittäviä televisioliähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen osapuolina olevista eurooppalaisista kolmansista maista, jos teokset täyttävät ii alakohdassa säädetyt edellytykset,
- teoksia, jotka on tuotettu yhteistuotantoina yhteisön ja kolmansien maiden välisten, audiovisuaalialaan liittyvien sopimusten puitteissa ja jotka täyttävät kussakin tällaisessa sopimuksessa määritellyt ehdot.
- Toisen ja kolmannen luetelmakohdan säännösten soveltamisen edellytyksenä on, ettei jäsenvaltioista peräisin oleviin teoksiin kyseisessä kolmansissa maissa sovelleta syrjiviä toimenpiteitä.

ii) Teokset ovat i alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja teoksia, jos ne on pääosin tehty yhdessä tai useammassa i alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettussa valtiossa asuvien tekijöiden ja työntekijöiden myötävaikutuksella ja jos teokset täyttävät jonkin seuraavista kolmesta edellytyksestä:

— teosten yksi tai useampi tuottaja on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitettuista valtioista, tai

— teosten tuotantoa johtaa ja todellisuudessa valvoo yksi tai useampi tuottaja, joka on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitettuista valtioista, tai

— näistä valtioista olevien yhteistuottajien osuus on yli puolet yhteistuotannon kokonaiskustannuksista ja yhteistuotantoa ei valvo yksi tai useampi näiden valtioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

iii) Teoksia, jotka eivät ole i alakohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia teoksia, mutta jotka on tuotettu jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen yhteistuotantosopimusten mukaisesti, pidetään eurooppalaisina teoksina edellyttäen, että yhteisöstä olevien yhteistuottajien osuus muodostaa suurimman osan kokonaistuotantokustannuksista ja että tuotantoa ei valvo yksi tai useampi jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.”

3) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien lähettämät audiovisuaaliset mediapalvelut ovat sen oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaiset, jota sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluvilla sellaisia mediapalvelun tarjoajia,

a) jotka ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti; tai

b) joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa.

3. Tässä direktiivissä katsotaan mediapalvelun tarjoajan olevan sijoittautunut jäsenvaltioon seuraavissa tapauksissa:

a) mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, ja asianomaista audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään samassa jäsenvaltiossa;

b) jos mediapalvelujen tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;

c) jos mediapalvelun tarjoajalla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat päätökset tehdään kolmannessa maassa, tai jos tilanne on päinvastainen, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon edellyttäen, että merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoamisen harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Mediapalvelun tarjoajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, katsotaan kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin seuraavissa tapauksissa:

a) ne käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä;

b) ne eivät käytä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä, mutta ne käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.

5. Jos sitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, ei voida ratkaista 3 ja 4 kohdan perusteella, toimivaltainen on se jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittanut perustamissopimuksen 43–48 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

6. Tätä direktiiviä ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei vastaanota suoraan tai epäsuorasti tavanomaisilla kuluttajalaitteilla.”

4) Muutetaan 2 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on taattava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä perusteiden, jotka liittyvät niihin aloihin, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee.”

b) korvataan 2 kohdassa johdantolause ja a alakohta seuraavasti:

”2. Televisiolähetystoiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toisesta jäsenvaltiosta tulevassa televisiolähetyksessä rikotaan ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti 22 artiklan 1 tai 2 kohdan ja/tai 3 b artiklan säännöksiä;”

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Tilattavien audiovisuaalisten mediapalveluiden osalta jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdan säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä tietyn palvelun osalta, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) toimenpiteet

i) ovat tarpeellisia jollakin seuraavalla perusteella:

— yleinen järjestys, erityisesti rikosten ehkäisy, tutkinta, selvittäminen ja syytteenpano,

mukaan lukien alaikäisten suojeleminen ja erityisesti rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan yllyttämisen torjunta ja yksittäisiin ihmisiin kohdistuvat ihmisarvon loukkaukset,

— kansanterveyden suojeleminen,

— yleinen turvallisuus, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen,

— kuluttajansuoja, mukaan lukien sijoittajien suoja;

ii) kohdistuvat tilattavaan audiovisuaaliseen mediapalveluun, joka vahingoittaa i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai joka vakavalla tavalla saattaa vaarantaa näiden tavoitteiden saavuttamisen;

iii) ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin;

b) jäsenvaltio on ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista ja rajoittamatta oikeudenkäyntimenetelyjä, esitutkinta ja rikostutkintatoimet mukaan luettuina:

— pyytänyt jäsenvaltiota, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, toteuttamaan toimenpiteitä eikä viimeksi mainittu ole niitä toteuttanut tai ne eivät ole olleet riittäviä,

— ilmoittanut komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palvelun tarjoaja kuuluu, aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa poiketa 4 kohdan b alakohdassa asetetuista edellytyksistä. Tällöin toimenpiteistä on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palvelun tarjoaja kuuluu, ja mainittava samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus.

6. Rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta toteuttaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa. Jos komissio toteaa, että toimenpide on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, se pyytää, että kyseinen jäsenvaltio pidättyy toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai lopettaa niiden toteuttamisen viipymättä.”

5) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensopivilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia.

2. Niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio

- a) on käyttänyt 1 kohdassa tarkoitettua vapauttaan hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleistä etua koskevia sääntöjä, ja
- b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa televisiolähettyksiä, jotka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi ottaa yhteyden siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, löytääkseen molempia tyydyttävän ratkaisun kaikkiin aiheutuneisiin ongelmiin. Saatuaan perustellun pyynnön ensin mainitulta jäsenvaltiolta sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehoitettava lähetystoiminnan harjoittajaa noudattamaan kyseisiä yleistä etua koskevia sääntöjä. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava ensin mainitulle jäsenvaltiolle pyynnön perusteella saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa. Kumpikin jäsenvaltio voi pyytää 23 a artiklan mukaisesti perustettua yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

3. Jos ensin mainittu jäsenvaltio katsoo,

- a) että 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä, ja
- b) että kyseinen lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitetuista aloista ja joita siihen sovellet-

taisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ensiksi mainittuun jäsenvaltioon,

tämä jäsenvaltio voi toteuttaa asianomaiseen lähetystoiminnan harjoittajaan kohdistettavia asianmukaisia toimenpiteitä.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.

4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä perustellen syyt, joihin se perustaa arvionsa; ja
- b) komissio on päättänyt, että toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia, ja erityisesti, että toimenpiteet 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu.

5. Komissio päättää asiasta kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tekemisestä. Jos komissio päättää, että toimenpiteet ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, kyseisen jäsenvaltion on jätettävä esitetyt toimenpiteet toteuttamatta.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.

7. Jäsenvaltioiden on edistettävä kansallisella tasolla oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa yhteis- ja/tai itsesääntelyjärjestelmien toteuttamista niillä alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Näiden järjestelmien on oltava kulloisenkin jäsenvaltion keskeisten toimijoiden laajasti hyväksymiä, ja niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen täytäntöönpano.

8. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan täysimääräisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivin 2000/31/EY säännös on ristiriidassa tämän direktiivin säännöksen kanssa, sovelletaan tämän direktiivin säännöstä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.”

6) Kumotaan 3 a artikla.

7) Lisätään luku seuraavasti:

”II a LUKU

KAIKKIIN AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

3 a artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvat audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajat asettavat helposti, suoraan ja pysyvästi vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

- a) mediapalvelun tarjoajan nimi;
- b) käyntiosoite, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut;
- c) mediapalvelun tarjoajaa koskevat tiedot, mukaan luetuna sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton kyseiseen tarjoajaan;
- d) soveltuviissa tapauksissa tiedot toimivaltaisista sääntely- tai valvontaelimistä.

3 b artikla

Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä aineksia, jotka yllyttävät vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.

3 c artikla

Jäsenvaltioiden on rohkaistava lainkäyttövaltaansa kuuluvia mediapalvelun tarjoajia varmistamaan, että niiden palvelut saatetaan asteittain näkö- ja kuulovammaisten henkilöiden käytettäviksi.

3 d artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat eivät lähetä elokuvateoksia muulloin kuin oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina.

3 e artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövalan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi. Piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;

b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;

c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:

- i) loukata ihmisarvoa;
- ii) sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansallisuuteen, uskoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
- iii) suosia terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaa toimintaa;
- iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;

d) kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;

e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;

f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövalan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;

g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä tai moraalista haittaa alaikäisille. Sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttäjä perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. Jäsenvaltiot ja komissio rohkaisevat mediapalvelujen tarjoajia kehittämään käytännesääntöjä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jota esiintyy lasten ohjelmiin liitettyinä tai lasten ohjelmissa ja joka koskee ravintoaineita sisältäviä taikka ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita sisältäviä elintarvikkeita ja juomia. Tämä koskee erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa/natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

3 f artikla

1. Audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien, jotka ovat sponsoroituja, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetyksiaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;
- b) niissä ei saa suoraan kannustaa vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;
- c) katsojille on ilmoitettava selvästi sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroidut ohjelmat on selkeästi yksilöitävä sellaisiksi käyttämällä ohjelmien kannalta asianmukaisesti sponsorin nimeä, tunnusta ja/tai muuta symbolia, kuten viittausta sponsorin tuotteisiin tai palveluihin, taikka selvästi erottuvaa sponsoroinnin ilmaisevaa merkkiä ohjelmien alussa, aikana ja/tai lopussa.

2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.

3. Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tai ohjelmissa tehdä tunnetuksi yrityksen nimeä tai edistää sen julkista kuvaa, mutta eivät saa edistää sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen myyntiä, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.

3 g artikla

1. Tuotesijoittelu on kielletty.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tuotesijoittelu on sallittua, jollei jäsenvaltio toisin päätä,

— audiovisuaalista mediapalvelua varten tehdyissä elokuvateoksissa, elokuvissa ja sarjoissa, urheiluohjelmissa ja kevyissä viihdeohjelmissa, tai

— tapauksissa, joissa ei peritä maksua vaan ainoastaan tarjotaan ilmaiseksi tiettyjä tavaroita tai palveluja kuten tuotetarpeistoja ja palkintoja sisällytettäväksi ohjelmaan.

Ensimmäisessä luettelamakohdassa säädetty poikkeus ei koske lastenohjelmia.

Ohjelmien, joissa on tuotesijoittelua, on täytettävä vähintään kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetyksiaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;
- b) niissä ei suoraan kannusteta vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;
- c) niissä ei aiheottomasti korosteta kyseistä tuotetta;
- d) katsojille ilmoitetaan selvästi tuotesijoittelusta. Tuotesijoittelua koskevat ohjelmat on asianmukaisesti yksilöitävä sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti päättää myöntää luvan poiketa edellä d alakohdassa säädetyistä vaatimuksista edellyttäen, ettei mediapalvelujen tarjoaja itse tai mediapalvelujen tarjoajan sidosyritys ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

3. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää

— tupakkatuotteiden tai savukkeiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten harjoittamaa tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti, tai

— sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.”

8) Lisätään luku seuraavasti:

”II b LUKU

YKSINOMAAN TILATTAVIIN AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

3 h artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat vakavasti haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe näitä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja.

3 i artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamilla tilattavilla audiovisuaalisilla mediapalveluilla edistetään mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta. Tällaista teosten edistämistä voidaan toteuttaa muun muassa tällaisten palvelujen antamalla rahoituksella, joka kohdistuu eurooppalaisten teosten tuotantoon tai niitä koskevien oikeuksien hankkimiseen taikka sillä osuudella tai näkyvyydellä, joka tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien tarjoamia ohjelmia koskevissa luetteloissa annetaan eurooppalaisille teoksille.

2. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 sekä sen jälkeen neljän vuoden välein komissiolle kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.

3. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehittymisen sekä kulttuurista monimuotoisuutta koskevan tavoitteen.”

9) Lisätään luku seuraavasti:

”II c LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOTKA KOSKEVAT YKSINOIKEUKSIA JA LYHYITÄ UUTISIA TELEVISIOLÄHETYSTOIMINNASSA

3 j artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa yhteisön oikeuden mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä, siten, että merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä estetään seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta. Jos se toimii näin, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista kansallisista tai muista kuin kansallisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Näin menetellessään jäsenvaltion on toimittava selkeästi ja avoimesti sekä hyvissä ajoin. Sen on myös määritettävä, onko ohjelma näistä tapahtumista lähetettävä kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä vai, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä. Komissio tarkistaa kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia, ja ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille. Komissio pyytää lausunnon 23 a artiklan nojalla perustetulta yhteiskomitealta. Se julkaisee toteutetut toimenpiteet viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja vähintään kerran vuodessa yhdistetyn luettelon jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät käytä tämän direktiivin julkaisemisen jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on määritellyt 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä lähetettäväksi tai, jos on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta lähetettäväksi 1 kohdan mukaisesti.

3 k artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön alueelle sijoittautuneet lähetystoiminnan harjoittajat voivat saada lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka niiden lainkäyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää yksinoikeudella.

2. Jos käyttöoikeutta pyytäneen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa samaan jäsenvaltioon sijoittautunut toinen lähetystoiminnan harjoittaja on saanut yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan, käyttöoikeutta on pyydetävä viimeksi mainitulta lähetystoiminnan harjoittajalta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava aineiston käyttöön saaminen sallimalla, että lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyitä otteita lähetyksestä huolehtivan lähetystoiminnan harjoittajan signaalista edellyttäen, että ne ainakin nimeävät aineistonsa lähteen, jollei tämä käytännön syistä ole mahdotonta.
4. Vaihtoehtona 3 kohdalle jäsenvaltio voi ottaa käyttöön jonkin vastaavan järjestelmän, jolla aineiston käyttöön saaminen tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin varmistetaan toisin keinoin.
5. Lyhyitä otteita voidaan käyttää yksinomaan yleisissä uutisohjelmissa ja niitä saa tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa käyttää vain, jos sama mediapalvelun tarjoaja tarjoaa saman ohjelman myöhemmin nauhoitettuna.
6. Jäsenvaltioiden on, rajoittamatta 1–5 kohdan soveltamista, varmistettava oikeusjärjestelmiensä ja -käytäntöjensä mukaisesti, että tällaisten lyhyiden otteiden tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot, erityisesti mahdolliset korvausjärjestelyt, lyhyiden otteiden enimmäispituus ja niiden lähettämistä koskevat aikarajat, on määriteltävä. Jos korvaus suoritetaan, se ei saa ylittää käyttöön saamisesta suoraan aiheutuneita lisäkustannuksia.”
- 10) Poistetaan 4 artiklan 1 kohdasta sanat ”6 artiklassa tarkoitetuille”.
- 11) Kumotaan 6 ja 7 artikla.
- 12) Korvataan IV luvun otsikko seuraavasti:
- ”TELEVISIOMAINONTA JA TELEOSTOSLÄHETYKSET”.**
- 13) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa ja erotettavissa toimitetusta sisällöstä. Televisiomainonta ja teleostoslähetykset on erotettava selvästi muista ohjelmalveluista kuva- ja/tai äänitunnuksella ja/tai tilan käyttöön liittyvin keinoin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta uusien mainostekniikoiden käyttöä.

2. Yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.”

- 14) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoitettaessa televisiomainoksia tai teleostoslähetysjä ohjelmien keskelle ohjelmien eheys ei kärsi ohjelman luonnolliset tauot sekä ohjelman kesto ja luonne huomioon ottaen, eikä oikeuksien haltijoiden oikeuksia loukata.

2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien, lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmiä, elokuva-teosten ja uutisohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla ja/tai teleostoslähetysillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti. Lastenohjelmien lähetyksen saa keskeyttää mainoksilla ja/tai teleostoslähetysillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Uskonnon tilaisuuksien lähetyksiin ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetysjä.”

- 15) Kumotaan 12 ja 13 artikla.

- 16) Kumotaan 14 artiklan 1 kohta.

- 17) Kumotaan 16 ja 17 artikla.

- 18) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

1. Mainospalojen ja teleostosesitysten osuus yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita, eikä sponsorointia koskeviin ilmoituksiin tai tuotesijoitteluun.”

- 19) Korvataan 18 a artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Teleostoslähetykset on yksilöitävä selkeästi kuva- ja äänitunnuksella, ja niiden yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia.”

20) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan tarvittavin muutoksinkin televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan mainontaa ja teleostoslähetyksiä varten sekä televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan oman toiminnan edistämistä varten. Edellä olevaa III lukuja sekä 11 artiklaa ja 18 artiklaa ei sovelleta näihin kanaviin.”

21) Kumotaan 19 a artikla.

22) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 11 artiklan 2 kohdassa ja 18 artiklassa säädettyjä edellytyksiä sellaisten yksinomaan kansalliselle alueelle tarkoitettujen televisiolähetysten osalta, joita yleisö ei voi vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.”

23) Korvataan V luvun otsikko seuraavasti:

**”ALAIKÄISTEN SUOJELU
TELEVISIOLÄHETYSOIMINNASSA”.**

24) Kumotaan 22 a ja 22 b artikla.

25) Korvataan VI luvun otsikko seuraavasti:

”VASTINEOIKEUS TELEVISIOLÄHETYSOIMINNASSA”.

26) Korvataan 23 a artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) edistää jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelytoimenpiteitä koskevasta tilanteesta ja kehityksestä ottaen huomioon yhteisön politiikan audiovisuaalialalla sekä asiaan vaikuttavan teknisen kehityksen;”.

27) Lisätään luku seuraavasti:

”VI b LUKU

JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYELINTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

23 b artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet toimittakseen erityisesti toimivaltaisten riippumattomien

sääntelyelintensä avulla toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 2 a ja 3 artiklan, säännösten soveltaminen edellyttää.”

28) Kumotaan 25 ja 25 a artikla.

29) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Komissio antaa viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kehityksen ja erityisesti teknologian tuoreimman kehityksen, alan kilpailukyvyyn sekä kaikissa jäsenvaltioissa saavutetun medialukutaidon tason edellyttämällä tavalla.

Tässä kertomuksessa arvioidaan myös lastenohjelmiin liitettyä tai ohjelmien sisältämää mainontaa ja erityisesti sitä, onko tähän direktiiviin sisältyvillä määrällä ja laadulla koskevilla säännöillä saavutettu tarvittava suojelun taso.”

2 artikla

Muutetaan kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2006/2004⁽¹⁾ seuraavasti:

— Korvataan liitteessä ”3 artiklassa tarkoitettujen direktiivien ja asetusten” oleva 4 kohta seuraavasti:

”4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (*): 3 h ja 3 i artikla sekä 10–20 artikla. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ... päivänä ... kuuta ... annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/65/EY (**).

(*) EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

(**) EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27”.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2009. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

(1) EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. LOBO ANTUNES
